

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสำหรับระดับผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และพนักงานปฏิบัติการ
เรื่อง การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขอม จำกัด

ตอนที่ 1 ผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์..... ตำแหน่ง.....

สถานที่..... วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถาม

ตอนที่ 2.1 ข้อคำถามสำหรับระดับบริหาร

1. การตัดสินใจนำแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมาดำเนินการในบริษัท
ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขอม จำกัด มีสาเหตุความเป็นมาอย่างไร และมีการกำหนดโครงการหรือกิจกรรมความ
รับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรอย่างไร

- ความเสี่ยงของการดำเนินธุรกิจด้านพลังงานไฟฟ้าในด้านเศรษฐกิจ สังคม และ
สิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติ

- ก่อนการนำแนวทางการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมา
ดำเนินการในบริษัท สภาพบริษัทเป็นอย่างไร

- บริษัทมีการนำแนวทางการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ
องค์กรมาประยุกต์ใช้ในบริษัทตั้งแต่มื่อไหร่

- สาเหตุอะไรบ้างที่นำมาสู่การดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ
บริษัท

- สาเหตุใดที่มีความสำคัญที่สุดต่อการนำแนวทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมาดำเนินการในบริษัท

- สภาพแวดล้อมภายนอกบริษัทอะไรบ้างที่นำมาสู่การตัดสินใจนำแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมมาดำเนินการ

- สภาพแวดล้อมภายในบริษัทอะไรบ้างที่นำมาสู่การตัดสินใจนำแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมมาดำเนินการ

- บริษัทมีกระบวนการ หรือขั้นตอนการกำหนดโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร

- ทำไมถึงคิดว่าแนวความคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเป็นทางเลือกที่สำคัญในการบริหารองค์กรที่บริษัทได้นำมาดำเนินการ

- ความท้าทายของการนำแนวทางการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมาประยุกต์ใช้

- แนวโน้มของการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมต่อจากนี้ไปในอีก 5-10 ปีข้างหน้าจะมีทิศทางอย่างไร

2. บริษัท ผลิต ไฟฟ้าขอม จำกัด มีการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร และมีคุณลักษณะกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมใดบ้าง และแต่ละลักษณะกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างไร

- นโยบายในการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทมีสาระสำคัญอย่างไร

- บริษัทมีรูปแบบของโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรอะไรบ้าง

- รูปแบบของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมใดที่สำคัญที่สุด และจะต้องดำเนินการเป็นกิจกรรมแรก

- ขั้นตอนการดำเนินงานของกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ในแต่ละกิจกรรมมีขั้นตอนอย่างไร

- หน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานราชการ ประชาชน และหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทหรือไม่ ตามลำดับ อย่างไร

- ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

- แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร
- กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด ใดบ้างที่เป็นการดำเนินกิจกรรมภายในกระบวนการหรือภายในบริษัท และมีลักษณะอย่างไร
- กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด ใดบ้างที่เป็นการดำเนินกิจกรรมภายนอกกระบวนการหรือภายนอกบริษัท และมีลักษณะอย่างไร
- กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด ใดบ้างที่เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยการใช้ทรัพยากรภายในบริษัทเป็นหลัก และมีลักษณะการใช้ทรัพยากรอย่างไร
- กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด ใดบ้างที่เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยใช้ทรัพยากรภายนอกบริษัท และมีลักษณะการใช้ทรัพยากรอย่างไร

3. การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทผลิต ไฟฟ้าขนอม จำกัด ส่งผลกระทบอย่างไรต่อผู้มีส่วนได้เสียภายในและภายนอกองค์กร

- หลังจากการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรบริษัทเล็งเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
- โครงการ /กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบด้านบวกและด้านลบต่อบริษัทอย่างไร
- โครงการ /กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบด้านบวกและด้านลบต่อลูกค้าอย่างไร
- โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบด้านบวกและด้านลบต่อหน่วยงานภาครัฐอย่างไร
- โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบด้านบวกและด้านลบต่อชุมชนอย่างไร
- โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบโดยรวมในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างไร

ตอนที่ 2.2 ข้อคำถามสำหรับพนักงาน

1. การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทผลิต ไฟฟ้าขนอม

จำกัด

- พนักงานได้มีส่วนในการตัดสินใจนำแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมาดำเนินการในบริษัทอย่างไร
- พนักงานในบริษัทมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทในกิจกรรมใดบ้าง อย่างไร
- บริษัทมีวิธีการจูงใจ หรือเชิญชวนให้พนักงานระดับต่างๆ ในบริษัทให้ความสนใจต่อแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างไร

องค์กร

- ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร
- แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

2. ผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิต ไฟฟ้าขนอม จำกัด ต่อผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร

- หลังจากการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เล็งเห็นถึงเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
- โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบโดยรวมในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างไรต่อพนักงาน
- ข้อเสนอแนะของพนักงานต่อบริษัทในการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสำหรับตัวแทนชุมชนโดยรอบโรงไฟฟ้า
เรื่อง การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขนอม จำกัด

ข้อสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งที่นักศึกษาใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขนอม จำกัด ประเด็นหลักเชิงลึกผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ทางบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขนอม จำกัด ในการนี้เพื่อความสมบูรณ์ของการทำวิทยานิพนธ์จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ และขออนุเคราะห์ข้อมูลเชิงเอกสารจากหน่วยงาน หรือชุมชนของท่าน ซึ่งมีความสัมพันธ์ในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกับบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขนอม จำกัด เพื่อนักศึกษาจักได้นำข้อมูลมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในลำดับต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... ตำแหน่ง.....
 สถานที่..... วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ข้อคำถาม

1. การดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ร่วมกับบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขนอม จำกัด

- ภาคประชาชนหรือชุมชนได้เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในกิจกรรมใดบ้าง และดำเนินการอย่างไรบ้าง
- บริษัทมีวิธีการเชิญชวน ให้ภาคประชาชนหรือชุมชน มาร่วมดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทได้อย่างไร
- โครงการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรอะไรบ้าง ที่ชุมชนได้เข้าไปมีส่วนร่วม และได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร รวมถึงข้อเสนอแนะ

2. ผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าขนอม จำกัด ต่อผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร

- หลังจากการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เล็งเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

- โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบต่อด้านบวกและด้านลบต่อชุมชนอย่างไร
- โครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่งผลกระทบโดยรวมในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างไรต่อชุมชน
- ความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทผลิต ไฟฟ้าขนอม จำกัด และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ข

กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมภายนอกกระบวนการ

1. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Conservation)

1.1 กิจกรรมโครงการสร้างบ้านใหม่ใต้ทะเล (ปะการังเทียม โดยใช้ตู้คอนเทนเนอร์)

ตามแนวความคิดการนำตู้รถไฟไปวางใต้ทะเล ตามโครงการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเล อันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ จึงจัดสร้างตู้ Container เป็นบ้านใหม่ในทะเลให้กับสัตว์น้ำ ระหว่างปี พ.ศ.2550 ถึงปี พ.ศ.2555 จำนวน 99 ตู้ โดยกำหนดให้มีกิจกรรมร่วมกับหน่วยราชการ/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น/การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย/เอกชน/ประชาชนและนักเรียนนักศึกษาในพื้นที่ เพื่อให้สัตว์น้ำในทะเล เป็นที่อยู่อาศัย ขยายพันธุ์ และหลบซ่อนจากภัยอันตราย

ดำเนินการร่วมกับ บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด หน่วยงานราชการและองค์กรเอกชนอำเภอขนอม กลุ่มประมงชายฝั่งอำเภอขนอม บริษัท ซีทราเนเฟอริ จำกัด และผู้ใหญ่บ้าน และชาวบ้านหมู่ที่ 6 ต.ขนอม อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาแนวปะการังเทียม สำหรับเป็นแหล่งอาหาร ที่อยู่อาศัย และอนุบาลสัตว์น้ำทางทะเล รวมถึงการทดแทนปะการังตามธรรมชาติที่ถูกทำลายไป ซึ่งจะช่วยสร้างและคืนความสมดุลให้กับระบบนิเวศทางธรรมชาติใต้ทะเล

เพื่อส่งเสริมแหล่งการทำประมงบริเวณชายฝั่งทะเลให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีความอุดมสมบูรณ์

ช่วยชุมชนที่ประกอบอาชีพประมงให้มีรายได้พออยู่พอกินตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งดำน้ำเทียม ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใต้ทะเลในอนาคต

เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชนในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติใต้ทะเล

วิธีการดำเนินงาน

จัดสร้างตู้ Container เป็นบ้านใหม่ในทะเลให้กับสัตว์น้ำ ระหว่างปี พ.ศ.2550 ถึงปี พ.ศ. 2555 จำนวน 99 ตู้ โดยปี พ.ศ.2550 จำนวน 9 ตู้ และปี พ.ศ. 2551-2555 ปีละ 18 ตู้

สำรวจจัดหาตู้คอนเทนเนอร์ จำนวน 18 ตู้ ประสานงานกับหน่วยงานราชการอำเภอขนอม เพื่อกำหนดจุดวาง ขออนุญาตการขนส่งตู้คอนเทนเนอร์

ประสานงานกับทุกหน่วยงานราชการ อบต. ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อนำตู้คอนเทนเนอร์ ไปวางใน ทะเล บริเวณหมู่ที่ 6 ต.ขนอม อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช

ดำเนินการรับมอบตู้คอนเทนเนอร์ จำนวน 18 ตู้ และทำการตกแต่งปรับปรุงเพื่อเป็นบ้าน ใหม่ใต้ทะเล (ปะการังเทียม)

ดำเนินการสำรวจและถ่ายภาพใต้น้ำ บริเวณบ้านใหม่ใต้ทะเล (ปะการังเทียม)

ดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างบ้านใหม่ใต้ทะเล (ปะการังเทียม) ผ่านทาง Phone in และรายการสดทางสื่อวิทยุต่างๆ

จัดกิจกรรมประกวดวาดภาพตู้คอนเทนเนอร์ (ปะการังเทียม) จำนวน 18 ตู้

จัดพิธีวางปะการังเทียม(ตู้ Container) จำนวน 18 ตู้ (วางปีละ 18 ตู้) และปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ บริเวณปากแม่น้ำขนอม โดยมีนายภานุ อุทัยรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช และนายวินิจ แดงน้อย กรรมการผู้จัดการใหญ่ เอ็กโก กรุ๊ป ประธานในพิธี และผู้นำชุมชน กลุ่มชาวบ้าน นักเรียน ผู้สื่อข่าว เข้าร่วมงาน ดำเนินการวางตู้คอนเทนเนอร์ (ปะการังเทียม) ตามพิกัดที่กำหนด โดยเรือ เคนบริษัท ซีทราน พอร์ต จำกัด

จัดกิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ กิจกรรม และกิจกรรมการแข่งขันการตกปลาเพื่อตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของแหล่งอาหารบริเวณที่วางตู้คอนเทนเนอร์

2. ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ และปลูกจิตสำนึกในกลุ่มเยาวชน (Development of Public Awareness Among Youths)

2.1 กิจกรรมโครงการค่ายเยาวชนเอ็กโกไทยรักษ์ป่า

ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าไม้ซึ่งเป็นปัจจัยของป่าต้นน้ำ มีสำคัญต่อการดำรงชีพ ของมนุษย์ แต่จากการที่เรานำทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ มาใช้ในการพัฒนา มาใช้ประโยชน์อย่าง ขาดจิตสำนึก ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย เกิดความสูญเสียคุณภาพของระบบนิเวศ การ ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ดี จะต้องปลูกจิตสำนึกตั้งแต่ เป็นเยาวชนเพื่อที่จะได้เป็นกำลังสำคัญ และมีบทบาทต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม จึงได้มีการฝึกอบรมเยาวชนตามโครงการเยาวชนอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (ยอส.อช.) “ค่ายเยาวชนเอ็กโกไทยรักษ์ป่า”

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และเห็นถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่เยาวชน

เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ ตลอดจนร่วมมือกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเครือข่าย

เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้มีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติด้วยตัวเองอย่างใกล้ชิด

เพื่อให้เยาวชนฝึกการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ดำเนินการร่วมกับ

บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)

บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด

อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จ.เชียงใหม่

อุทยานแห่งชาติเขาลวก จ.นครศรีธรรมราช

โรงเรียนภายในอำเภอขนอม

เยาวชนในอำเภอขนอม และอำเภอนบพิตำ จ.นครศรีธรรมราช

เยาวชนที่เลี้ยงจากค่ายเยาวชนเอ็กโกไทยรักษ์ป่า รุ่นต่าง ๆ

เจ้าหน้าที่พยาบาลโรงพยาบาลขนอม

วิธีการดำเนินงาน

สำรวจพื้นที่ในการฝึกอบรมเยาวชน โครงการอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ ค่ายเยาวชนเอ็กโกไทยรักษ์ป่า

ใช้สถานที่ อุทยานแห่งชาติเขาลวก อ.นบพิตำ จ.นครศรีธรรมราช เป็นสถานที่ฝึกอบรม

โรงเรียนคัดเลือกเด็กนักเรียนและเยาวชนเข้าค่ายฝึกอบรม ผู้ประกอบการอบรม จำนวน 110 คน

ดังนี้

เด็กนักเรียน อ.ขนอม อ.นบพิตำ จำนวน 66 คน

เยาวชนในเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม จ.สุราษฎร์ธานี จำนวน 7 คน

อาจารย์จากโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 5 คน

เจ้าหน้าที่บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด จำนวน 12 คน

เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเขาลวก จำนวน 7 คน

เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จำนวน 6 คน

เยาวชนจากพี่เลี้ยงจากค่ายเยาวชนเอ็กโกไทยรักษ์ป่า รุ่นต่าง ๆ จำนวน 6 คน

เจ้าหน้าที่พยาบาลโรงพยาบาลชนอม จำนวน 1 คน

เทคนิคการฝึกอบรม

ภาคทฤษฎี โดยการบรรยาย และแสดงตัวอย่าง

ภาคปฏิบัติ โดยการฝึกปฏิบัติ การทดลองใช้ หรือทดลองปฏิบัติ

การเดินป่า และการศึกษาธรรมชาติในพื้นที่ป่าธรรมชาติ

กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

วิชาในการฝึกอบรม

โลกและวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต

ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ

ดาราศาสตร์เบื้องต้น และการดูดาว

การดำรงชีพในป่า

การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การดูนกเบื้องต้น

ทรัพยากรน้ำ กิจกรรมนักสืบน้ำ และฝายกักเก็บน้ำตามพระราชดำริ (ฝายแม้ว)

2.2 กิจกรรมโครงการเกษตรชีวภาพเพื่อชุมชน

มุ่งเน้นทางการสนับสนุนและส่งเสริมโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนต่าง ๆ ในอำเภอชนอม ให้ทำการปลูกพืช ปลูกผัก และงานทำความสะอาด โดยการใช้วัสดุ เช่น ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช สอร์โมนพืช อาหารสัตว์ และน้ำยาทำความสะอาด ที่ไม่มีสารเคมีประกอบ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การพัฒนาวิถีชีวิตอย่างมีคุณภาพ คือ การมีสุขภาพที่ดี มีการดำเนินชีวิตโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการรู้จักการวางแผนงานผลิตและการจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้มีสภาพสังคมที่ดีและมีการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยร่วมกับโรงเรียนในอำเภอชนอม

ดำเนินการร่วมกับ

บริษัท ผลิตไฟฟ้าชนอม จำกัด

โรงเรียนบ้านแขวงเกาะ ต.ห้องเนียน อ.ชนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2550

โรงเรียนบ้านวัดใน ต.ชนอม อ.ชนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2550

โรงเรียนบ้านคลองวัง ต.ควนทอง อ.ชนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2550

โรงเรียนวัดเจดีย์หลวง ต.ควนทอง อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2550

โรงเรียนท้องถิ่นชนบทเทศบาล ต.ท้องถิ่น อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2551

โรงเรียนขนอมพิทยาศาสตร์ ต.ขนอม อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2551

โรงเรียนวัดเขา (วันครู 2501) ต.ขนอม อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2551

โรงเรียนชุมชนบ้านวัดบางคู ต.ควนทอง อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2551

โรงเรียนวัดเขาวังทอง ต.ควนทอง อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2551

โรงเรียนชุมชนบ้านบางโหนด ต.ขนอม อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2552

โรงเรียนบ้านเปร็ด ต.ขนอม อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช ร่วมโครงการปี 2552

วิธีการดำเนินงาน

บรรยายให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนทุกโรงเรียน เรื่องการทำการเกษตรแบบชีวภาพ และความรู้ และเทคนิคการผลิต ในการผลิตทางด้าน

ปุ๋ยจุลินทรีย์แห้ง

การทำและขยาย EM (Effective Microorganisms)

การทำฮอร์โมนยอดพืช

การทำน้ำยากำจัดศัตรูพืชไล่แมลง

การทำอาหารสำหรับเลี้ยงปลา

ปรับพื้นที่ ขร่งแปลงปลูกผัก เพื่อดำเนินการปลูกผัก

ติดตั้งระบบน้ำประปา และระบบไฟฟ้า สำหรับรดน้ำแปลงผัก

ดำเนินการปรับปรุงอาคารเกษตร

ดำเนินการจัดทำปุ๋ยอินทรีย์และปลูกผัก

2.3 กิจกรรมโครงการพัฒนาเยาวชนเพื่อการเรียนรู้

เป็นการส่งเสริมการศึกษาที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญในดำรงชีวิต เป็นกระบวนการบ่มเพาะความรู้ให้แก่คนในสังคม การศึกษาในสังคมไทยนั้นเป็นการศึกษาเรียนรู้ในระบบถ่ายทอดความรู้ผ่านโรงเรียน สถาบันการศึกษาต่างๆ จึงจัดให้มีการพัฒนาการศึกษาโดยมีการมอบทุนการศึกษาประจำปี และการสอบแข่งขันความรู้ระดับประถมศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ทางสติปัญญา และการทำกิจกรรมลดปัญหาโลกร้อน รู้ใช้ รู้จัดการ จัดตั้งธนาคารขยะเพื่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม

ดำเนินการร่วมกับ

บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด

สำนักข่าวเสียงเด็ก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

โรงเรียนในอำเภอขนอม

วิธีการดำเนินงาน

บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด ร่วมกับโรงเรียนบ้านท่าม่วง จัดโครงการสอบแข่งขันความรู้ระดับประถมศึกษา ชิงทุนการศึกษา ครั้งที่ 10 ณ โรงเรียนบ้านท่าม่วง เพื่อเป็นการวัดความรู้ของนักเรียนชั้นประถม

จัดพิธีมอบทุนการศึกษาและประกาศนียบัตร แก่นักเรียนที่สอบได้คะแนนตามหลักเกณฑ์ ณ ห้องประชุมใหญ่ บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด

จัดพิธีมอบทุนการศึกษาประจำปี ณ ห้องประชุมใหญ่ บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด เพื่อแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง โดยมีกิจกรรมดังนี้

มอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจนของโรงเรียนภายในอำเภอขนอม ทั้งหมดจำนวน 21 โรงเรียน โรงเรียนละ 10 ทุน ทุนละ 1,500 บาท รวม 210 ทุน

มอบอุปกรณ์กีฬาให้กับโรงเรียน จำนวน 21 โรงเรียน โรงเรียนละ 5,000 บาท

จัดโครงการค่ายเยาวชนเอ็กโกไทยรักษ์ป่า ณ อุทยานเขาหลวง (น้ำตกกรุงชิง) และร่วมปลูกป่าชายเลน อำเภอขนอม โดยมีเยาวชนเข้าร่วมโครงการ จำนวน 73 คน พี่เลี้ยงและเจ้าหน้าที่ จำนวน 37 คน รวม 110 คน

จัดโครงการทัศนศึกษาเยาวชนเพื่อการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 จำนวน 10 โรงเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้นอกสถานที่ และเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กิจกรรมธนาคารขยะดำเนินจัดกิจกรรมต่าง ๆ

จัดกิจกรรมเปลี่ยนวิถี-วิถีคิดพิชิตโลกร้อน

จัดกิจกรรมพายเรือล่องคลอง ชวนพี่ชวนน้องเก็บขยะ

จัดกิจกรรม Car Free Day รณรงค์ลดการใช้พลังงาน

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน (Quality of Life Development)

3.1 กิจกรรม/โครงการเพิ่มผลผลิตปฐมาในธรรมชาติ (ธนาคารปูม้า)

ธนาคารปูม้า เป็นการคืนปูม้าลงสู่ทะเล โดยนำแม่ปูม้าไข่นอกกระดองเลี้ยงในกระชัง เพื่อการขยายพันธุ์ปูม้า รวมทั้งการเพาะพันธุ์ลูกปูม้าตามหลักวิชาและนำมาปล่อยลงสู่ทะเล เป็นการ

อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในรูปแบบที่ชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งทำให้การเพิ่มผลผลิตป่าไม้ในธรรมชาติมากยิ่งขึ้น อันเป็นการช่วยส่งเสริมงานอาชีพและยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชนที่ประกอบอาชีพประมงป่าไม้ให้ดีขึ้น ตลอดจนการอบรมเยาวชนต้นกล้าเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรให้ตระหนักถึงการใช้อย่างยั่งยืนอีกด้วย

ดำเนินการร่วมกับ

บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด

เทศบาลตำบลท้องเนียน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งนครศรีธรรมราช

กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช

นายจาง ฟุ่งเฟื่อง ประธานกลุ่มฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ จ.ชุมพร เป็นที่ปรึกษา

วิธีการดำเนินงาน

ซ่อมแซมกระชังปูม้า และวางกระชังปูม้า บริเวณอ่าวแขวงเภา

ร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งนครศรีธรรมราช ผลิตลูกปูม้า เพื่อปล่อยลงสู่ท้อง

ทะเลขนอม จำนวน 4,148,500 ตัว

ร่วมประชุมกลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด จำนวน 5 ครั้ง วางแผนการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ

ดำเนินการปล่อยแม่พันธุ์ปูม้าไข่นอกกระดองลงสู่ในกระชัง จำนวน 773 ตัว

ร่วมกิจกรรมสร้างเสริมการเรียนรู้ของเครือข่ายปากพนังในการบริหารจัดการ ธนาคารปูร่วมกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และลุงจาง ฟุ่งเฟื่อง

ร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งนครศรีธรรมราช ดำเนินการสำรวจแหล่งปล่อยลูกพันธุ์ปูม้าที่เหมาะสม และมีอัตราการรอดสูง

การเยี่ยมชม

คณะอาจารย์โครงการลดโลกร้อน ด้วยวิถีพอเพียง เข้าเยี่ยมชมกระชังปูม้า

คุณภานุ อุทัยรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช และคณะเข้าเยี่ยมชม และปล่อยแม่พันธุ์ปูม้าไข่นอกกระดองลงสู่กระชัง จำนวน 105 ตัว และปล่อยลูกปูม้าบริเวณอ่าวแขวงเภา จำนวน 70,000 ตัว

คณะผู้ชนะการประกวดสิ่งประดิษฐ์คิดไม่ถึงเพื่อพลังงานและสิ่งแวดล้อม เข้าเยี่ยมชมกระชังปูม้า

คณะผู้เข้าอบรมโครงการ K SME Care รุ่นที่ 9 เข้าเยี่ยมชม และปล่อยแม่พันธุ์ปูม้าไข่นอกกระดองลงสู่กระชัง จำนวน 103 ตัว

นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เข้าเยี่ยมชมและร่วมปล่อยลูกปูม้า
บริเวณอ่าวแขวงเหา จำนวน 504,500 ตัว คณะรายการ View Finder ถ่ายทำสารคดีท่องเที่ยวอำเภอ
ขนอม เข้าเยี่ยมชมกระชังปูม้า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

มาตรฐานความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม (Standard for Corporate Social Responsibility : CSR-DIW)

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการกำกับดูแล การประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติอยู่ภายใต้กฎหมายที่ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อีกภารกิจที่สำคัญ คือ การส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการให้ประกอบกิจการด้วยความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของพนักงาน ชุมชน และทรัพยากร ที่จะต้องพัฒนาและเติบโตไปพร้อมกับธุรกิจ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้พัฒนามาตรฐานความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม (CSR-DIW) ขึ้น โดยได้ปรับปรุงและพัฒนาจากมาตรฐานสากล ISO 26000 เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานและขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย ทั้งนี้ได้ดำเนินการมาแล้ว ตั้งแต่ปี 2551 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งได้รับความสนใจตอบรับการเข้าร่วมโครงการจากผู้ประกอบการทั่วประเทศ ผ่านการอบรม และการปฏิบัติใน 7 หัวข้อหลักของมาตรฐาน CSR-DIW ซึ่งประกอบด้วย

1. การกำกับดูแลองค์กร (Organizational governance)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรจัดโครงสร้างและกระบวนการตัดสินใจเพื่อ

- (1) แสดงความมุ่งมั่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุไว้ในวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบาย กลยุทธ์ หรือเทียบเท่าตามความเหมาะสม
- (2) แสดงถึงแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรด้วยความโปร่งใส และตรวจสอบได้
- (3) สร้างและรักษาไว้ซึ่งโครงสร้างองค์การ กฎระเบียบข้อบังคับในการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร แนวปฏิบัติตามความเหมาะสม ในการนำหลักการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไปปฏิบัติ

(4) สร้างแรงจูงใจเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาจเป็นการให้รางวัล การยกย่องชมเชยการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ค่าผลตอบแทนพิเศษ หรือระบบการสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ

(5) แสดงผลการใช้งบประมาณ ทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุดิบ และทรัพยากรบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

(6) ส่งเสริมบุคลากรซึ่งหมายถึงรวมถึงสตรี บุคลากรที่มีความแตกต่างทั้งเชื้อชาติ และกลุ่มชาติพันธุ์ ในการดำรงตำแหน่งระดับอาวุโสได้อย่างเป็นธรรม

(7) มีการพิจารณาความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย และสร้างให้เกิดความสมดุลด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งความต้องการเร่งด่วนและความต้องการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

(8) กำหนดให้มีกระบวนการในการสื่อสารแบบสองทางระหว่างองค์กรกับผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและนำข้อมูลมาใช้ประกอบการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น

(9) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงานทุกระดับในกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

(10) บุคลากรที่ทำหน้าที่ตัดสินใจในนามองค์กรในบทบาทต่างๆ ควรได้รับการกำหนดอำนาจการตัดสินใจ และความรับผิดชอบต่อความสมดุล

(11) ติดตามผลการตัดสินใจในการดำเนินงานทั้งด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้มั่นใจว่าการตัดสินใจเหล่านั้นได้ถูกติดตามจากผู้ที่ได้รับมอบหมายตามช่วงเวลาที่กำหนด

(12) มีการทบทวนและประเมินผลกระบวนการในการกำกับดูแลองค์กรตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การปรับกระบวนการดังกล่าวให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้และสื่อสารการเปลี่ยนแปลงนั้นทั่วทั้งองค์กร

2. สิทธิมนุษยชน (Human rights)

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 1 : การตรวจสอบและประเมินสถานะขององค์กร (Due diligence)

ในทุกกระบวนการตรวจสอบและประเมินสถานะองค์กรผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร

(2) ประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนจากการดำเนินกิจกรรมขององค์กรที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นในอนาคต

(3) กำหนดแนวปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนภายในองค์กรครอบคลุมถึงผู้ส่งมอบผู้รับเหมา หรือหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

(4) ติดตามผลการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนขององค์กรตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดเพื่อ

- ปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรตามลำดับความสำคัญ
- ปรับปรุงผลกระทบเชิงลบด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและการดำเนินงานขององค์กร

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 2 : สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงในเรื่องสิทธิมนุษยชน (Human rights risk situations)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควรพิจารณา และจัดการต่อสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงในเรื่องสิทธิมนุษยชนด้วยความระมัดระวัง ตามที่สามารถประยุกต์ใช้ได้

- (1) ความขัดแย้งหรือขาดเสถียรภาพทางการเมืองอย่างรุนแรง
- (2) ภาวะความยากจน ภาวะแห้งแล้ง และการเรียกร้องหรือความต้องการบริการด้านสุขภาพ และภัยธรรมชาติ
- (3) การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่มีการนำทรัพยากรมาตัดแปลงหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญ เช่น แหล่งน้ำ ป่าไม้ หรือชั้นบรรยากาศและกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อชุมชน
- (4) การดำเนินงานอยู่ใกล้ชุมชนพื้นเมือง
- (5) กิจกรรมที่สามารถส่งผลกระทบหรือเกี่ยวข้องกับเด็ก
- (6) การคอร์รัปชันในองค์กร
- (7) การมีแรงงานที่เข้ามาทำงานในองค์กรอย่างไม่เป็นทางการ โดยที่กฎหมายไม่ได้คุ้มครอง

- (8) การรักษาความปลอดภัยของพื้นที่หรือสินทรัพย์อย่างเข้มงวด

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 3 : การหลีกเลี่ยงการร่วมกระทำผิดในการละเมิดสิทธิมนุษยชน (Avoidance of complicity)

เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการร่วมกระทำผิดในการละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรพิจารณาปัจจัยเหล่านี้คือ

- (1) ทวนสอบมาตรการการรักษาความปลอดภัยขององค์กรให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติสากล รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (2) ฝึกอบรมให้ความรู้ต่อบุคลากรที่อยู่ในหน่วยงานที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย ให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสิทธิมนุษยชน
- (3) มีขั้นตอนการจัดการข้อร้องเรียนที่เหมาะสม และเป็นกลางเกี่ยวกับกระบวนการรักษาความปลอดภัย หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- (4) ไม่นำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการให้กับองค์กรอื่น เพื่อนำไปใช้ในการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- (5) ไม่เป็นหุ้นส่วนหรือเป็นพันธมิตรทางการค้ากับองค์กรที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- (6) กำหนดประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนไว้ในเงื่อนไขการจัดซื้อผลิตภัณฑ์และบริการตามความสามารถที่ดำเนินการได้
- (7) ไม่มีการเข้าไปเกี่ยวข้องในการขับไล่นักเคลื่อนไหวจากพื้นที่ ยกเว้นแต่ได้กระทำตามกฎหมายของประเทศ และแนวปฏิบัติสากลรวมถึงการค้นหาวิธีการอื่น ๆ ในการแก้ปัญหาและมั่นใจว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบได้รับการชดเชยเพียงพอ
- (8) เผยแพร่ผลการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนขององค์กรต่อสาธารณะ
- (9) หลีกเลี่ยงการเข้าร่วมกับองค์กรที่มีกิจกรรมต่อต้านสังคม

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 4 : การแก้ไขปัญหาจากการเรียกร้องความเป็นธรรม (Resolving grievances)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดกลไกในการแก้ไขปัญหาจากการเรียกร้องความเป็นธรรม สำหรับใช้กับองค์กร และผู้มีส่วนได้เสียโดย
  - กำหนดวิธีการ หรือช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนที่หลากหลายทั้งทางโทรศัพท์ แบบฟอร์มร้องทุกข์ จดหมาย ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน กล่องรับเรื่องร้องเรียน การประชุมร่วมกับชุมชน หรือรูปแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม
  - กำหนดกรอบเวลาในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน และมีการสื่อสารให้ผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบ
  - ทบทวนผลลัพธ์และวิธีการแก้ปัญหาจากการเรียกร้องความเป็นธรรม ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนที่ยอมรับในระดับสากล

(2) กำหนดโครงสร้าง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีความเป็นกลาง เพื่อแก้ไขปัญหาจากการเรียกร้องความเป็นธรรมของลูกจ้าง และผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรทุกกลุ่ม

(3) สร้างกระบวนการ โดยให้ผู้เสียหายสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล คำแนะนำ และผู้เชี่ยวชาญที่จำเป็น เพื่อเป็นส่วนทำให้กระบวนการเรียกร้องมีความเป็นธรรม

(4) กำหนดกระบวนการเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้เสียหายกับองค์กร หรือมีบุคคลที่ 3 ร่วมเจรจาไกล่เกลี่ย

(5) กำหนดช่องทางหรือวิธีการ เพื่อเปิดเผยถึงกระบวนการและผลลัพธ์จากการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนขององค์กรให้สาธารณชนได้ตรวจสอบรวมทั้งให้ความสำคัญกับประเด็นที่สังคมให้ความสนใจ

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 5 : การเลือกปฏิบัติและกลุ่มผู้ที่ต้องการดูแลเป็นพิเศษ (Discrimination and vulnerable groups)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ไม่เลือกปฏิบัติต่อลูกจ้าง คู่ค้า ลูกค้า ผู้มีส่วนได้เสีย และบุคคลอื่นที่องค์กรมีส่วนเกี่ยวข้อง

(2) มีการตรวจสอบการดำเนินงานถึงการไม่เลือกปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อมขององค์กรต่อลูกจ้าง คู่ค้า ลูกค้า ผู้มีส่วนได้เสีย และบุคคลอื่นที่องค์กรมีส่วนเกี่ยวข้อง

(3) มีการส่งเสริมความเสมอภาคของสตรีในด้านการศึกษา โอกาสในการจ้างงาน การตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับการมีครอบครัว และการวางแผนครอบครัว

(4) ไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้พิการ ตลอดจนมีการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตามความเหมาะสม

(5) มีแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันการจ้างแรงงานเด็ก

(6) เคารพสิทธิส่วนบุคคลของชนพื้นเมือง เมื่อต้องมีการตัดสินใจและมีส่วนร่วมกับองค์กรในด้านต่างๆ ทั้งเรื่องของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์ สืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและทางปัญญา

(7) เคารพสิทธิมนุษยชนของแรงงานย้ายถิ่น รวมถึงครอบครัวในการจัดการสวัสดิการอย่างเหมาะสม

(8) หลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติต่อลูกจ้างหรือบุคคลอื่นบนพื้นฐานของความแตกต่างของเชื้อสายบรรพบุรุษ เชื้อชาติ สีผิว ชั่ววรรณะ

(9) เคารพสิทธิและไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษอื่นๆ ซึ่งครอบคลุมถึงกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้อพยพ คนยากจน ผู้ไม่รู้หนังสือ ผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS ชนกลุ่มน้อย และกลุ่มทางศาสนา

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 6 : สิทธิการเป็นพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (Civil and political rights)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรเคารพต่อสิทธิส่วนบุคคลรวมสิทธิการเป็นพลเมืองอื่นๆ ดังนี้

- สิทธิในการดำรงชีวิต
- สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก
- เสรีภาพในการชุมนุมและสมาคมอย่างสงบ
- เสรีภาพที่จะแสวงหา รับรู้และแจ้งข้อมูลและความคิดเห็นผ่านสื่อใดๆ โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ
- สิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินแต่เพียงผู้เดียวหรือร่วมกับผู้อื่นและอิสระจากการถอดถอนสิทธิในทรัพย์สินโดยพลการ
- สิทธิที่จะเข้าถึงกระบวนการและสิทธิในการรับฟังการชี้แจง ก่อนที่จะมีการตัดสินใจทางวินัย การพิจารณาโทษทางวินัยควรมีความเหมาะสม และไม่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางกายหรือการทรมานหรือการทำให้เสื่อมเสียเกียรติ

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 7 : สิทธิด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (Economic, social and cultural rights)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรเคารพในสิทธิทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดย

- (1) มีการพิจารณาถึงผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจดำเนินกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ บริการ และโครงการใหม่ขององค์กรรวมถึงสิทธิของประชากรในท้องถิ่น
- (2) ควบคุมการดำเนินงานขององค์กรที่เป็นอุปสรรค หรือกีดขวางต่อการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของชุมชน
- (3) อำนวยความสะดวกและส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ให้กับสมาชิกชุมชน
- (4) เข้าร่วมกับองค์กรอื่นๆ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(5) นำขีดความสามารถ หรือศักยภาพที่สอดคล้องกับลักษณะธุรกิจขององค์กร ไปส่งเสริมกิจกรรมด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน

(6) มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อให้ผู้มีรายได้น้อย หรือผู้ด้อยโอกาส สามารถซื้อ หรือใช้บริการได้

ประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ 8 : สิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน (Fundamental principles and rights at work)

แม้ว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน จะมีผลควบคุมทางกฎหมาย ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรดำเนินการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(1) ให้เสรีภาพในการสมาคมและการรวมกลุ่มเพื่อเจรจาต่อรองของลูกจ้าง โดยอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับขององค์กร

(2) ไม่หาผลประโยชน์จากการใช้แรงงานบังคับ หรือทำงานโดยไม่สมัครใจ รวมถึงการหาผลประโยชน์จากแรงงานนักโทษ เว้นแต่เป็นนักโทษที่ได้รับการตัดสินว่าผิดจริงในชั้นศาล โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและการควบคุมของรัฐตามเงื่อนไขที่เหมาะสมของการจ้างงาน

(3) ให้โอกาสที่เท่าเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ โดยองค์กรควรแสดงได้ว่าการปฏิบัติเกี่ยวกับการจ้างงาน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ต่อสัญชาติ เชื้อชาติ อายุ เพศ สีผิว แผ่นดินเกิด ความคิดเห็นทางการเมือง ความทุพพลภาพ รวมถึงสถานภาพการสมรส สถานะทางครอบครัว ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล สถานะทางสุขภาพ

(4) มีการประเมินเป็นระยะ เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากนโยบายการจ้างงานและการดำเนินงานที่ส่งเสริมโอกาสที่เท่าเทียมกันและการไม่เลือกปฏิบัติ

3. การปฏิบัติด้านแรงงาน (Labor practices)

ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานที่ 1 : การจ้างงานและความสัมพันธ์ในการจ้างงาน (Employment and employment relationships)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) มีการจ้างงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และไม่หาช่องทางหลีกเลี่ยง ภาระหน้าที่ของนายจ้าง ซึ่งครอบคลุมทั้งการจ้างงานผู้รับเหมา ผู้รับจ้างช่วง

(2) มีการวางแผนอัตราค่าจ้างเพื่อหลีกเลี่ยงการจ้างงานบางเวลาเป็นบางครั้งบางคราว หรือการจ้างแรงงานชั่วคราวมากเกินไป ยกเว้นว่าลักษณะของงานนั้นเป็นงานระยะสั้น งานตามฤดูกาล หรืองานโครงการที่มีระยะเวลาไม่เกิน 2 ปี

(3) มีการแจ้ง และให้ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพการทำงาน ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และให้ผู้แทนลูกจ้างมีส่วนร่วมในการหาแนวทางลดผลกระทบนั้น

(4) ไม่ปลดออก เลิกจ้าง และไล่ออกโดยไม่มีกฎเกณฑ์ หรือเลือกปฏิบัติ

(5) ปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัวของลูกจ้าง

(6) มีขั้นตอนที่มั่นใจได้ว่า ผู้รับเหมา ผู้รับจ้างช่วงที่ทำงานให้กับองค์กร ได้รับการยอมรับตามกฎหมายหรือแสดงความรับผิดชอบในฐานะของนายจ้างและถูกแสดงออกถึงความเท่าเทียมกัน

(7) ไม่หาผลประโยชน์จากความไม่เป็นธรรม เอาเปรียบหรือกดขี่ด้านแรงงานจาก คู่ธุรกิจ ผู้ส่งมอบ ผู้รับจ้างช่วง

ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานที่ 2 : สภาพการจ้างและการคุ้มครองทางสังคม

(Conditions of work and social protection)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรจัดให้มีสภาพการจ้างงานและให้การคุ้มครองทางสังคม ดังนี้

(1) มีสภาพการจ้างที่เหมาะสมครอบคลุมค่าจ้าง ชั่วโมงการทำงาน วันหยุดประจำปี วันหยุดพักผ่อนประจำปี วันหยุดตามประเพณี สุขภาพและความปลอดภัย การคุ้มครองความเป็นมารดา และความสามารถในการรับผิดชอบต่อครอบครัว

(2) อนุญาตให้ลูกจ้าง สามารถปฏิบัติตามประเพณีประจำชาติหรือประเพณีตามศาสนา และประเพณีอื่น ๆ

(3) มีสภาพการจ้างที่ก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการทำงานและการดำเนินชีวิต และสามารถเทียบเคียงกับสภาพการจ้างงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอื่นที่คล้ายกันในท้องถิ่น

(4) กำหนดค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสภาพการจ้างงานตามกฎหมายหรือข้อตกลงร่วมกัน และสะท้อนถึงการพิจารณาความเพียงพอต่อความต้องการของลูกจ้างและครอบครัว จากอัตราค่าจ้างในประเทศ ค่าครองชีพ หลักประกันทางสังคม มาตรฐานการครองชีพในกลุ่มอื่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

(5) วางแผนการดำรงชีวิตหลักเกษียณอายุสำหรับพนักงาน

ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานที่ 3 : การสนทนาทางสังคม (Social dialogue)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) กำหนดโครงสร้างการเจรจาต่อรองระหว่างนายจ้างและลูกจ้างขององค์กร
- (2) ยอมรับให้มีการจัดตั้งหรือรวมกลุ่ม ในการเจรจาต่อรองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของ

ลูกจ้าง

- (3) ไม่ปลด หรือไล่ออก หรือการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล หรือกลุ่มคนที่มีการจัดตั้งเพื่อการเจรจาต่อรอง รวมถึงการคุกคามทั้งทางตรงและทางอ้อมด้วยวิธีการข่มขู่ หรือสร้างให้เกิดความกลัว

- (4) จัดให้มีการแจ้งให้ยังตัวแทนภาครัฐและผู้แทนของลูกจ้าง เพื่อให้เกิดการตรวจสอบร่วมกัน ในการบรรเทาผลกระทบด้านลบที่อาจเกิดขึ้นเท่าที่เป็นไปได้มากที่สุด ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการจ้างงาน

- (5) แต่งตั้งผู้แทนลูกจ้าง เป็นผู้แทนในการร่วมปรึกษาหารือ หรือร่วมให้ความคิดเห็นกับผู้มีอำนาจตัดสินใจขององค์กร

- (6) สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงเกี่ยวกับสถานการณ์ดำเนินธุรกิจ ผลประกอบการและกิจกรรมขององค์กร

- (7) หลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมกับกลุ่มใด ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนในการสนับสนุน หรือโน้มน้าว ให้เกิดการจำกัดสิทธิเสรีภาพสากลในการสมาคมและการเจรจาต่อรอง

ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานที่ 4 : สุขภาพ และความปลอดภัยในการทำงาน (Health and safety at work)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) พัฒนา ประยุกต์ใช้ และรักษา นโยบายด้านสุขภาพ อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน บนหลักการของความปลอดภัยและมาตรฐานด้านสุขอนามัย และความเท่าเทียมกัน ทั้งลูกจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว และผู้รับจ้างช่วง รวมถึงการจ้างงานนอกเวลา

- (2) วิเคราะห์และควบคุมความเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมขององค์กร

- (3) กำหนดมาตรการการจัดการความเสี่ยงตามลำดับชั้น ดังนี้

- การขจัด
- การทดแทน
- การควบคุมทางวิศวกรรม

- การควบคุมการจัดการ ขั้นตอนการทำงาน
- อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล

โดยคำนึงถึงสตรี สตรีมีครรภ์ สตรีหลังคลอดหรืออยู่ในระหว่างการให้นมบุตร คนพิการ หรือลูกจ้างที่มีประสิทธิภาพการทำงานน้อยเป็นพิเศษ รวมถึงการเตรียมความพร้อมในสภาวะฉุกเฉิน โดยให้พนักงาน คู่ธุรกิจ ภาครัฐ ชุมชนท้องถิ่นหรือผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งแผนดังกล่าวควรรวมถึงการซ้อมแผน การทบทวนแผน และการสื่อสาร

(4) สื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดด้านความปลอดภัย เพื่อให้ลูกจ้างสามารถปฏิบัติและมั่นใจว่าลูกจ้างได้ทำตามขั้นตอนที่ถูกต้อง

(5) บันทึกและสอบสวนอุบัติเหตุด้านสุขภาพและความปลอดภัยและปัญหาที่ได้รับแจ้งจากลูกจ้าง เพื่อทำการลดหรือกำจัดปัญหาดังกล่าว

(6) มุ่งมั่นที่จะลดผลกระทบต่อสภาวะจิตใจในสถานที่ทำงาน ซึ่งอาจนำไปสู่ความเครียดและการเจ็บป่วยของลูกจ้าง

(7) ให้การฝึกอบรมที่เพียงพอกับบุคลากรทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในด้านสุขภาพ และความปลอดภัย

(8) ไม่ผลักภาระค่าใช้จ่ายในการตรวจสุขภาพและการตรวจวัดด้านความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน ให้เป็นหน้าที่ของลูกจ้าง

(9) จัดระบบสุขภาพ ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของลูกจ้าง และให้การยอมรับและเคารพสิทธิของลูกจ้าง ในการ

- ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัยรวมถึงแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการความเสี่ยงอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ได้รับคำปรึกษาในประเด็นด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

- ปฏิเสธงานที่ได้พิจารณาอย่างมีเหตุผลว่าอาจมีอันตรายหรือเกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต หรือสุขภาพของตนเอง หรือชีวิต และสุขภาพของผู้อื่น

- แสวงหาคำปรึกษาด้านแรงงานจากภายนอก หรือบุคคลอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญ

- รายงานเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- เข้าร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพ และความปลอดภัยรวมถึงการสอบสวน

อุบัติเหตุและอุบัติเหตุน

ประเด็นการปฏิบัติด้านแรงงานที่ 5 : การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรมในสถานที่ปฏิบัติงาน (Human development and training in the workplace)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) จัดให้ลูกจ้างทุกคนทุกระดับได้รับการฝึกอบรม การพัฒนาทักษะ การฝึกงาน และโอกาสก้าวหน้าทางอาชีพบนพื้นฐานความเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (2) มั่นใจว่าลูกจ้างที่เริ่มงานใหม่ จะได้รับการฝึกอบรม และได้รับคำแนะนำที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่
- (3) จัดทำแผนงานร่วมกันระหว่างลูกจ้างและผู้บริหาร เพื่อเสริมการมีสุขภาพและความปลอดภัย

4. สิ่งแวดล้อม (The environment)

ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ 1 : การป้องกันมลพิษ (Prevention of pollution)

เพื่อเป็นการปรับปรุงการดำเนินกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และบริการในการป้องกันการเกิดมลพิษ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) ชี้นำประเด็นและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการตัดสินใจและกิจกรรมขององค์กร ซึ่งครอบคลุมแหล่งกำเนิดของเสียและมลพิษที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ และบริการขององค์กร
- (2) ตรวจสอบ บันทึกรายการ ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และรายงานผลการลดมลพิษและปริมาณของเสีย
- (3) ป้องกันมลพิษและของเสีย โดยใช้วิธีการจัดการของเสียตามลำดับขั้น (waste management hierarchy) กรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ควรมีการจัดอบรมอย่างเหมาะสม
- (4) เปิดโอกาสให้ชุมชนรับข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการแก้ไข บรรเทาปัญหา และความเสี่ยงด้านสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น
- (5) พัฒนาและส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ และบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) เปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะเกี่ยวกับ ชนิด ปริมาณของสารพิษ วัตถุอันตรายที่ใช้ การปล่อยออกสู่ภายนอก ความเสี่ยงต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ทั้งในการดำเนินงานปกติ และกรณีการเกิดอุบัติเหตุ
- (7) ไม่ใช้สารเคมีต้องห้ามตามกฎหมาย หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีต้องห้ามตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ เว้นแต่ได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ 2 : การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable resource use)

ในทุกกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) ชีบ่ง ตรวจวัด เก็บบันทึก และรายงานผลการใช้พลังงาน น้ำ และทรัพยากรอื่นๆ ที่มีนัยสำคัญ
- (2) ดำเนินมาตรการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่ลดการใช้พลังงานน้ำ และทรัพยากรอื่นๆ โดยอาจพิจารณาจากตัวชี้วัดของแนวปฏิบัติที่ดีและเปรียบเทียบกับแหล่งข้อมูลอื่นๆ
- (3) นำทรัพยากรทางเลือกที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่และมีผลกระทบต่ำ มาใช้ร่วมกัน หรือทดแทนทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป
- (4) ใช้วัสดุรีไซเคิล และนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- (5) บริการจัดการแหล่งทรัพยากรน้ำ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ใช้งานจากแหล่งน้ำเดียวกันสามารถเข้าถึงอย่างเท่าเทียม
- (6) กำหนดแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างอย่างยั่งยืน
- (7) ขยายขอบเขตวิธีการปฏิบัติด้านการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนไปยังคู่ธุรกิจ
- (8) สร้างจิตสำนึกให้บุคลากรใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ 3 : การบรรเทา และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change mitigation and adaptation)

เพื่อบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) ชีบ่งแหล่งกำเนิด ตรวจวัด บันทึก และรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีนัยสำคัญทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยใช้วิธีที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ภายในขอบเขตความรับผิดชอบขององค์กร
- (2) ดำเนินมาตรการทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายใต้ขอบเขตที่องค์กรควบคุมได้
- (3) ป้องกัน หรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (โดยเฉพาะที่ก่อให้เกิดการทำลายชั้นโอโซน) จากการใช้และการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน กระบวนการหรืออุปกรณ์ รวมถึงระบบทำความร้อน ระบบการระบายอากาศ และระบบปรับอากาศ
- (4) ทบทวนปริมาณและชนิดของเชื้อเพลิงที่องค์กรมีการใช้งานอย่างมีนัยสำคัญ และประยุกต์วิธีการเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการใช้งานนั้น รวมทั้งมีการนำ

แนวคิดการประเมินวัฏจักรชีวิตเพื่อพิจารณาการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการใช้เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดมลพิษต่ำ และใช้พลังงานทดแทน

(5) มีวิธีการในการประหยัดพลังงาน รวมถึงการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ประหยัดพลังงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(6) พิจารณาใช้มาตรการชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งให้เกิดสมดุลคาร์บอน ด้วยวิธีที่น่าเชื่อถือ และโปร่งใส

(7) พิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับโลก และระดับท้องถิ่น ในการชี้บ่งความเสี่ยง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ขององค์กร

(8) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสีย สามารถดำเนินการเพื่อบรรเทาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างเหมาะสม

ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ 4 : การป้องกันและฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ

(Protection of the environment and restoration of natural habitats)

เพื่อบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมผลิตภัณฑ์และบริการ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) ชี้บ่งแหล่งกำเนิด ตรวจวัด บันทึก และรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีนัยสำคัญทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยใช้วิธีที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ภายในขอบเขตความรับผิดชอบขององค์กร

(2) ดำเนินมาตรการทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายในขอบเขตที่องค์กรควบคุมได้

(3) ป้องกัน หรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (โดยเฉพาะที่ก่อให้เกิดการทำลายชั้นโอโซน) จากการใช้ และการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน กระบวนการหรืออุปกรณ์ รวมถึงระบบทำความร้อน ระบบการระบายอากาศ และระบบปรับอากาศ

(4) ทบทวนปริมาณและชนิดของเชื้อเพลิงที่องค์กรมีการใช้งานอย่างมีนัยสำคัญ และประยุกต์วิธีการเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการใช้งานนั้น รวมทั้งมีการนำแนวคิดการประเมินวัฏจักรชีวิตเพื่อพิจารณาการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการใช้เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดมลพิษต่ำ และใช้พลังงานทดแทน

(5) มีวิธีการในการประหยัดพลังงาน รวมถึงการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ ประหยัดพลังงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการที่ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(6) พิจารณาใช้มาตรการชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งให้เกิดสมดุลคาร์บอน ด้วยวิธีที่น่าเชื่อถือและโปร่งใส

(7) พิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับโลก และระดับท้องถิ่น ในการชี้แจงความเสี่ยง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ขององค์กร

(8) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสีย สามารถดำเนินการเพื่อบรรเทาและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างเหมาะสม

ประเด็นสิ่งแวดล้อมที่ 4 : การปกป้องและฟื้นฟูแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ (Protection of the environment and restoration of natural habitats)

ในทุกกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) ชี้ผลกระทบที่ร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ และกำหนดมาตรการเพื่อลดหรือกำจัดผลกระทบเหล่านี้

(2) ดำเนินแนวทางที่เป็นไปได้และมีความเหมาะสมในการปกป้องระบบนิเวศ รวมทั้ง การยอมรับภาระค่าใช้จ่ายด้านสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การสร้างคุณค่าเชิงเศรษฐกิจ

(3) หลีกเลี่ยงการทำให้เกิดความสูญเสียของระบบนิเวศ และฟื้นฟูระบบนิเวศที่สูญเสีย ไปจากการดำเนินงานขององค์กร ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงและฟื้นฟูระบบนิเวศได้ ควรชดเชย ความเสียหายที่เกิดขึ้น

(4) บริหารจัดการที่ดิน น้ำ และระบบนิเวศที่ส่งเสริมการอนุรักษ์การใช้ที่ยั่งยืนและ เท่าเทียมในสังคม

(5) สงวนสายพันธุ์สิ่งมีชีวิตเฉพาะถิ่น ที่ถูกคุกคามหรือใกล้สูญพันธุ์หรือถิ่นที่อยู่อาศัยที่ อาจได้รับผลกระทบ

(6) ดำเนินการวางแผน ออกแบบ และปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากการตัดสินใจการใช้ที่ดินของ องค์กร โดยส่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

(7) ปกป้องถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติ พื้นที่ชุ่มน้ำ ป่าไม้ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พื้นที่ อนุรักษ์ และพื้นที่เกษตรกรรม ในกรณีที่มีการพัฒนาอาคารและมืองก่อสร้างขององค์กร

(8) นำแนวทางการทำเกษตรอย่างยั่งยืน การทำประมงอย่างยั่งยืนการดูแลสวัสดิภาพ สัตว์ และการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน มาใช้ในกรณีที่สามารถดำเนินการได้

(9) สนับสนุนการจัดซื้อจัดจ้างจากผู้ส่งมอบที่มีการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการและ เทคโนโลยีที่รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ

(10) ปกป้องสวัสดิภาพของสัตว์ป่า และถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าให้เป็นไปตามระบบนิเวศทางธรรมชาติ ในกรณีที่สามารถดำเนินการได้

(11) หลีกเลี่ยงการคุกคามต่อความอยู่รอด หรือนำไปสู่การสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต ทั้งในระดับโลก ภูมิภาค และท้องถิ่น รวมถึงการแจกจ่ายหรือขยายสายพันธุ์ที่เป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตในท้องถิ่น

5. การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม (Fair operating practices)

ประเด็นการดำเนินงานอย่างเป็นธรรมที่ 1 : การต่อต้านการคอร์รัปชัน (Anti – corruption)

เพื่อป้องกันการคอร์รัปชันและการติดสินบน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) ชี้นำความเสี่ยงของการคอร์รัปชันจากกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร พร้อมกำหนดแนวปฏิบัติในการต่อต้านการคอร์รัปชัน และมีมาตรการ หรือระบบที่รัดกุม เพื่อป้องกันการคอร์รัปชัน

(2) แสดงความมุ่งมั่นในการส่งเสริม และดำเนินการต่อต้านคอร์รัปชันเพื่อแสดงความโปร่งใส และเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่น

(3) ให้ความรู้ สร้างความตระหนัก หรือฝึกอบรมเรื่องการคอร์รัปชัน วิธีการต่อต้านการคอร์รัปชัน การกำจัดการติดสินบน และการให้สิ่งจูงใจในการดำเนินงาน ให้กับลูกจ้าง ผู้แทนองค์กร ผู้รับเหมาและผู้ส่งมอบ

(4) สนับสนุนให้ลูกจ้าง คู่ค้า ผู้แทนองค์กรและผู้ส่งมอบ รายงานการปฏิบัติที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติด้านการต่อต้านคอร์รัปชันขององค์กร

(5) แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายดำเนินการ เมื่อพบการทุจริตหรือคอร์รัปชันในองค์กร

(6) สนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องกับองค์กร นำแนวปฏิบัติในการต่อต้านการคอร์รัปชันไปใช้

ประเด็นการดำเนินงานอย่างเป็นธรรมที่ 2 : การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ (Responsible political involvement)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) ให้ความรู้ สร้างความตระหนัก หรือฝึกอบรมให้กับลูกจ้าง และผู้แทนองค์กร เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง และสนับสนุนทางการเมืองอย่างรับผิดชอบ รวมถึงวิธีการจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อน

(2) มีความโปร่งใสในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง การสนับสนุนทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

(3) กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในนามขององค์กร ที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง

(4) หลีกเลี่ยงการช่วยเหลือทางการเมือง ซึ่งครอบคลุมถึงนักการเมือง หรือผู้กำหนดนโยบายทางการเมืองที่มีอิทธิพลในทางที่ไม่เหมาะสม

(5) ห้ามดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลที่ไม่เป็นจริงการข่มขู่ หรือการบีบบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

ประเด็นการดำเนินงานอย่างเป็นธรรมที่ 3 : การแข่งขันอย่างเป็นธรรม (Fair competition)

เพื่อส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) ดำเนินการอย่างสอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับด้านการค้าและแข่งขันอย่างเป็นธรรม และให้ความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแล

(2) กำหนดระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการป้องกันอื่น ๆ เพื่อป้องกันการถูกชักจูงหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในการต่อต้านการแข่งขันทางการค้า

(3) ส่งเสริมลูกจ้างให้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติอย่างสอดคล้องกับกฎหมายการแข่งขันทางการค้า และการแข่งขันที่เป็นธรรม

(4) สนับสนุนการต่อต้านการผูกขาดและการทุ่มตลาด และส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าอย่างเป็นธรรม

(5) ไม่นำประเด็นทางสังคม ดังเช่น ความยากจน ไปสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า

ประเด็นการดำเนินงานอย่างเป็นธรรมที่ 4 : ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับหน่วยงานในห่วงโซ่มูลค่าขององค์กร (Promoting social responsibility in the value chain)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

(1) บูรณาการเกณฑ์ทางด้านจริยธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และความเท่าเทียมกันทางเพศ รวมถึง สุขภาพและความปลอดภัย เข้าไปในนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อ จัดจ้าง การจำหน่าย และการทำสัญญา เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

(2) สนับสนุนให้องค์กรอื่นนำหลักการและประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมาประยุกต์ใช้

(3) มีการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติขององค์กรอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์กร ว่ามีการปฏิบัติตามค่านิยมที่ได้ตกลงไว้กับองค์กรในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

(4) สนับสนุนองค์กรในห่วงโซ่อุปทาน ในการยกระดับความตระหนักและแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตามประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

(5) ส่งเสริมความเป็นธรรมและการปฏิบัติที่เป็นจริงด้านต้นทุนและประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับหน่วยงานในห่วงโซ่อุปทานขององค์กร

ประเด็นการดำเนินงานอย่างเป็นธรรมที่ 5 : การเคารพต่อสิทธิในทรัพย์สิน (Respect for property rights)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) กำหนดแนวปฏิบัติในการส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิในทรัพย์สิน ทรัพย์สินทางปัญญา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

(2) ตรวจสอบการใช้หรือจำหน่ายทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

(3) ไม่เข้าร่วมในกิจกรรมที่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สิน รวมถึงการใช้ที่ผิดไปจากอำนาจการครอบครอง การปลอมแปลง และการละเมิดลิขสิทธิ์

(4) จ่ายค่าตอบแทนสำหรับทรัพย์สินที่ได้รับหรือนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

(5) พิจารณาความคาดหวังของสังคม สิทธิมนุษยชน และความต้องการขั้นพื้นฐานส่วนบุคคล เมื่อมีการใช้และการปกป้องสิทธิของทรัพย์สินทางปัญญาและทรัพย์สินทางกายภาพ

6. ผู้บริโภค (Consumer issues)

ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 1 : การตลาดที่เป็นธรรม ข้อมูลที่เป็นจริงและไม่เบี่ยงเบน และการปฏิบัติทางสัญญาที่เป็นธรรม (Fair marketing, factual and unbiased information and fair contractual practices)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) ไม่กระทำการใด ๆ ที่หลอกลวง ทำให้เข้าใจผิด นอกรีตหรือไม่เป็นธรรม ไม่ชัดเจน หรือคลุมเครือ รวมทั้งปกปิดข้อมูลที่จำเป็น

(2) ทำการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างโปร่งใสถูกต้อง ครบถ้วน สามารถเข้าถึงได้ง่าย เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเปรียบเทียบและตัดสินใจของผู้บริโภค

(3) เปิดเผยแพร่การรวมสิทธิและภาษี ข้อตกลงและเงื่อนไขของผลิตภัณฑ์และบริการ อย่าง ครบถ้วน ครอบคลุม

- อุปกรณ์เสริมที่จำเป็นสำหรับใช้ทำงาน
- ค่าจัดส่ง
- ดอกเบี้ยต่อปี เมื่อมีการให้สินเชื่อ
- จำนวนงวดการจ่ายเงิน
- วันครบกำหนดของงวดการจ่ายเงิน
- อัตราค่าปรับกรณีชำระไม่ตรงเวลาที่กำหนด
- เงื่อนไขอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(4) แสดงหลักฐานข้อเท็จจริงตามที่กล่าวอ้างของผลิตภัณฑ์และบริการเมื่อลูกค้าร้องขอ

(5) ไม่ใช่ข้อความ เสี่ยง หรือสื่อรูปภาพ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ ศาสนา เชื้อชาติ ความพิการ หรือความสัมพันธ์ส่วนบุคคล เพื่อบิดเบือนข้อความที่สื่อสารให้ผู้บริโภค

(6) การทำโฆษณาและการตลาด ควรพิจารณาถึงประโยชน์ที่เด็กและกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษจะได้รับ รวมทั้งไม่เข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อกลุ่มคนเหล่านั้น

(7) ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ โดยใช้ภาษาที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เข้าใจง่าย และสามารถเปรียบเทียบได้ ณ จุดขาย โดยเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้ โดยครอบคลุมถึง

- ลักษณะทางคุณภาพที่สำคัญของผลิตภัณฑ์และบริการ
- ที่อยู่ขององค์กร เบอร์โทรศัพท์และอีเมลล์ เมื่อมีการขาย ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ รวมถึงทางอินเทอร์เน็ต (อี-คอมเมิร์ซ) หรือการสั่งซื้อทางไปรษณีย์

(8) ให้ข้อมูลลักษณะที่สำคัญของผลิตภัณฑ์หรือบริการ รวมทั้งข้อมูลด้านสุขภาพและความปลอดภัย กระบวนการที่ก่อให้เกิดอันตราย วัตถุอันตราย และสารเคมีอันตรายในตัวผลิตภัณฑ์หรือที่ปล่อยออกจากผลิตภัณฑ์โดยพิจารณาตลอดวัฏจักรชีวิต

(9) การทำสัญญากับผู้บริโภค

- เขียนด้วยภาษาที่ชัดเจน
- กำหนดเงื่อนไขในสัญญาอย่างเป็นธรรม โดย
  - * ไม่หลีกเลี่ยงการรับผิดชอบต่อผู้บริโภค
  - * กำหนดสิทธิในการเปลี่ยนแปลงราคาที่เหมาะสม

- * ไม่ถ่ายโอนความเสี่ยงให้แก่ผู้บริโภค
- * ไม่กำหนดระยะเวลาสัญญาที่ยาวนานเกินไป
- * ให้สินเชื่อนในอัตราที่สมเหตุสมผล
- * ให้ข้อมูลที่ชัดเจนและเพียงพอเกี่ยวกับราคา ระยะเวลา เงื่อนไข และค่าใช้จ่าย ระยะเวลาของสัญญาและช่วงเวลาที่ยกเลิกสัญญา

ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 2 : การคุ้มครองด้านสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค
(Protecting consumers' health and safety)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรดำเนินการปกป้องด้านสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค รวมทั้งให้การดูแลกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษโดย

- (1) จัดเตรียมผลิตภัณฑ์และบริการในสภาพที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมของผู้บริโภคภายใต้เงื่อนไขการใช้งานปกติ
- (2) ประเมินกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย กฎระเบียบมาตรฐานและข้อกำหนดอื่น ๆ อย่างครอบคลุม เพื่อระบุถึงผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์
- (3) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการเรียกเก็บ หรือเรียกคืน ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการจำหน่าย ในกรณีที่พบว่าผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่ายในท้องตลาดอาจเป็นอันตราย มีข้อบกพร่องที่ร้ายแรง มีการให้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรือมีการเข้าใจผิด
- (4) ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงน้อยที่สุด โดยชี้แจงกลุ่มผู้ใช้งาน และมีมาตรการป้องกันอันตราย เริ่มจากการออกแบบให้เกิดความปลอดภัยการคาดการณ์การใช้งานที่ผิดพลาดของผลิตภัณฑ์หรือบริการ และอันตรายที่จะเกิดขึ้นทุกขั้นตอน กำหนดเงื่อนไขในการใช้งาน การจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันและให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ
- (5) ออกแบบการให้ข้อมูลของผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคำนึงถึงความต้องการที่แตกต่างกัน และข้อจำกัดของผู้บริโภค
- (6) หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย สารก่อมะเร็ง สารก่อกลายพันธุ์ หรือสารพิษ ที่มีผลต่อการสืบพันธุ์ หรือตกค้างยาวนาน และสะสมในสิ่งมีชีวิต เมื่อมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ให้ติดฉลากบอกไว้อย่างชัดเจน
- (7) ประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพที่เกิดจากผลิตภัณฑ์และบริการก่อนที่จะมีการใช้วัตถุดิบ การใช้เทคโนโลยีหรือวิธีการผลิตใหม่

(8) ใช้สัญลักษณ์ที่เป็นสากลหรือร่วมกับข้อความเพื่อสื่อสาร และแจ้งเตือนให้ทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ผลิตภัณฑ์ในสภาพการใช้งานปกติ รวมถึงการเคลื่อนย้ายหรือการจัดเก็บที่ถูกรวบรวมขึ้นในขณะที่อยู่ในการดูแลของผู้บริโภค

ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 3 : การบริโภคอย่างยั่งยืน (Sustainable Consumption)

เพื่อสนับสนุนให้เกิดการบริโภคอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควรเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริโภคและการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น เพื่อลดผลกระทบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม โดย

(1) ให้ข้อมูลกับผู้บริโภคเกี่ยวกับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์และบริการรวมถึงคำแนะนำการใช้งาน

(2) เสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมสุขภาพที่พิจารณาตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์โดย

- ขจัดหรือลดผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเท่าที่จะเป็นไปได้ และหาทางเลือกอื่นที่มีผลกระทบน้อยมาใช้ทดแทน
- ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่ ซ่อมได้ หรือนำกลับมาผลิตใหม่ หรือแนะนำหน่วยงานที่ให้บริการรีไซเคิลและกำจัดของเสีย
- เสนอผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง คงทน ในราคาที่สมเหตุสมผล

(3) จัดเตรียมข้อมูล

- ด้านวิทยาศาสตร์ที่สามารถสอบกลับในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งเชื่อมโยงกับการผลิต การจัดส่งผลิตภัณฑ์หรือบริการให้กับผู้บริโภค
- ผลิตภัณฑ์และบริการ โดยรวมถึงประสิทธิภาพ แหล่งที่มา ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (ถ้าทำได้) ส่วนประกอบหรือส่วนผสม รวมถึงการใช้วิธีดัดแปลงทางพันธุกรรม ผลกระทบต่อสุขภาพ สวัสดิภาพของสัตว์ การใช้งานอย่างปลอดภัย การบำรุงรักษา การจัดเก็บและกำจัดผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

(4) ใช้ฉลากที่แสดงถึงการดูแลสิ่งแวดล้อม (Eco-label) ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

**ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 4 : การบริการ การสนับสนุน และการยุติข้อร้องเรียน ข้อโต้แย้ง
แก่ผู้บริโภค (Consumer service, support, and complaint and dispute resolution)**

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) กำหนดมาตรการการป้องกันก่อนการเกิดข้อร้องเรียนของผู้บริโภคโดยการเสนอทางเลือกในการรับคืนผลิตภัณฑ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือแนวทางอื่น ๆ ที่เหมาะสม
- (2) ทบทวนข้อร้องเรียนและปรับปรุงแนวปฏิบัติในการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน
- (3) เสนอการรับประกันที่มากกว่าระยะเวลาการรับประกันตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และเหมาะสมกับอายุของผลิตภัณฑ์
- (4) สื่อสารกับผู้บริโภคอย่างชัดเจนเรื่องบริการหลังการขาย และการสนับสนุนต่าง ๆ รวมทั้งการระงับข้อพิพาทและกลไกการชดเชย
- (5) กำหนดแนวปฏิบัติในการสนับสนุนและการให้คำแนะนำแก่ผู้บริโภคในด้านบริการ รวมถึงการยุติข้อร้องเรียน ข้อโต้แย้ง การชดเชย ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานของประเทศหรือสากล โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายกับผู้บริโภค และไม่ขัดขวางการทวงสิทธิ์ตามกฎหมายผู้บริโภค
- (6) เสนอการบำรุงรักษาหรือการซ่อมแซมในราคาที่สมเหตุสมผลและมีสถานที่ตั้งสะดวกต่อการให้บริการ

**ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 5 : การปกป้องข้อมูลและความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค
(Consumer data protection and privacy)**

การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล และป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรกำหนดแนวปฏิบัติที่แสดงถึงและเคารพต่อข้อมูลส่วนบุคคลและการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค ที่ครอบคลุมถึง

- การไม่ใช้ข้อมูลของผู้บริโภคเพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด โดยการให้ข้อเสนอพิเศษผูกพันในสัญญา โดยที่ผู้บริโภคไม่ต้องการ
- การได้มาของข้อมูล ต้องถูกต้องตามกฎหมายและเป็นธรรม
- การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลอย่างชัดเจน ทั้งก่อนหรือในระหว่างการจัดเก็บข้อมูล
- การไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคหรือนำไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ระบุ ยกเว้นได้รับการยินยอมจากผู้บริโภค หรือเมื่อมีการร้องขอจากกระบวนการทางกฎหมาย

- การจัดให้ผู้บริโภคมีสิทธิที่จะทวนสอบข้อมูลของตนที่ให้ไว้ และมีสิทธิที่จะคัดค้านข้อมูลเหล่านี้ตามที่กฎหมายกำหนด หากการคัดค้านเป็นผล ข้อมูลต้องได้รับการลบทิ้งหรือได้รับการแก้ไขตามความเหมาะสม
- การกำหนดมาตรการปกป้อง เพื่อรักษาความปลอดภัยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่เพียงพอ
- การเปิดเผยรายชื่อ และสถานที่ปฏิบัติงานของบุคคลที่มีหน้าที่ในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลขององค์กร (บางครั้งเรียกผู้เก็บข้อมูล) และถือให้บุคคลนี้เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามมาตรการข้างต้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 6 : การเข้าถึงบริการที่จำเป็น (Access to essential services)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ให้บริการที่จำเป็นควร

- (1) ไม่ตัดบริการที่จำเป็นในกรณีที่ผู้บริโภคยังไม่ได้ชำระค่าใช้จ่ายโดยไม่ให้อิโณาสผู้บริโภคในการหาเงินมาชำระตามระยะเวลาที่เหมาะสม และไม่ตัดการให้บริการรวมที่จะกระทบต่อผู้บริโภครายอื่น
- (2) กำหนดอัตราภาษี สำหรับจัดสรรเงินช่วยเหลือให้องค์กรที่ยังมีความต้องการโครงสร้างพื้นฐานนั้นไว้ในราคาและค่าธรรมเนียมของการให้บริการ
- (3) ดำเนินงานด้วยความโปร่งใส โดยการเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดราคาและค่าธรรมเนียมอื่นๆ
- (4) ขยายพื้นที่และจัดเตรียมการให้บริการที่มีคุณภาพ และเท่าเทียมกันโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติกับผู้บริโภค
- (5) ให้บริการผู้บริโภคอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะกรณีที่มีการลดการผลิตหรือหยุดชั่วคราว ไม่ควรมีการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
- (6) บำรุงรักษาและปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยป้องกันการหยุดชะงักในการให้บริการ

ประเด็นด้านผู้บริโภคที่ 7 : การให้ความรู้และการสร้างความตระหนัก (Education and awareness)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ควรมุ่งเน้นให้ความรู้แก่ผู้บริโภค ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ผลิตภัณฑ์และบริการต่าง ๆ ดังนี้

- (1) ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงอันตรายจากผลิตภัณฑ์

- (2) ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ช่องทางที่จะได้รับการชดเชย หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง และองค์กรคุ้มครองผู้บริโภค
- (3) ผลากผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งข้อมูลที่จะเตรียมไว้ในคู่มือและขั้นตอนการใช้งาน
- (4) ข้อมูลเกี่ยวกับน้ำหนักและหน่วยวัด ราคา คุณภาพ และเงื่อนไข ของสินค้า และความพร้อมสำหรับการให้บริการที่จำเป็น
- (5) ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานและข้อควรระวังที่จำเป็นต่าง ๆ
- (6) ข้อมูลเกี่ยวกับการเงินและการลงทุน
- (7) ข้อมูลเกี่ยวกับการปกป้องสิ่งแวดล้อม
- (8) ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบ พลังงานและน้ำ
- (9) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคอย่างยั่งยืน
- (10) ข้อมูลเกี่ยวกับการกำจัดบรรจุภัณฑ์ ของเสียและผลิตภัณฑ์

7. การมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน (Community involvement and development)

ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 1 : การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community involvement)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) จัดให้มีตัวแทนขององค์กร เข้าปรึกษาหารือกับชุมชน เพื่อดำเนินกิจกรรมและการพัฒนาชุมชนร่วมกันอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และให้ความสนใจเป็นพิเศษกับกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ กลุ่มผู้ถูกเลือกปฏิบัติ กลุ่มคนชายขอบ กลุ่มคนที่ถูกกีดกัน และกลุ่มคนที่ไม่มียานาจดต่อรอง

หมายเหตุ : กลุ่มคนชายขอบ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มคนที่สังคมไม่สนใจเหลียวแล ถูกทิ้งขว้างแปลกแยกจากสังคม กระแสหลัก เช่น ชาวเขา ชนกลุ่มน้อย

- (2) รวบรวมข้อมูลจากชุมชนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม ก่อนการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนาร่วมกับชุมชน
- (3) สนับสนุนการจัดทำสาธารณสมบัติและพัฒนาชุมชนร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นอย่างเหมาะสม
- (4) สนับสนุน ส่งเสริมให้ประชาชนเป็นอาสาสมัครบริการชุมชน
- (5) จัดทำแผนงานการพัฒนาชุมชนที่มีการติดตาม และประเมินผลโดยแผนงานนั้นควรเคารพต่อสิทธิและความคิดเห็นของผู้อื่น พร้อมกับการรักษาผลประโยชน์ขององค์กร

ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 2 : การศึกษาและวัฒนธรรม (Education and culture)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมครัว

- (1) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา และเข้าร่วมในกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาของคนทุกระดับในท้องถิ่น
- (2) ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษหรือกลุ่มผู้ถูกเลือกปฏิบัติ
- (3) ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาในระบบ
- (4) ส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่น
- (5) เผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนให้กับชุมชน
- (6) ช่วยอนุรักษ์และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่การดำเนินการขององค์กรส่งผลกระทบ
- (7) ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเทคโนโลยีของชุมชน

ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 3 : การสร้างงานและการพัฒนาทักษะ (Employment creation and skills development)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมครัว

- (1) วิเคราะห์ผลกระทบของการตัดสินใจในการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างงานในชุมชน และดำเนินการลงทุนเพื่อบรรเทาความยากจนผ่านการสร้างงาน
- (2) พิจารณาการเลือกใช้เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการจ้างงานสูงสุดและมีความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจระยะยาว
- (3) พิจารณาผลกระทบทั้งภายในและภายนอกองค์กรจากการตัดสินใจในการจ้างผู้รับเหมาช่วง หรือจากหน่วยงานภายนอก
- (4) พิจารณาประโยชน์ของการสร้างงาน โดยการจ้างเป็นลูกจ้าง ประจำ แทนลูกจ้างชั่วคราว
- (5) มีส่วนร่วมในการวางแผน การฝึกงาน การเรียนรู้ตลอดชีวิตและรับรองการพัฒนาทักษะ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- (6) ร่วมกับองค์กรอื่นในชุมชน ในการพัฒนาและปรับปรุงแผนงานพัฒนาทักษะสำหรับชุมชนที่ขาดแคลน
- (7) จ้างงานและสร้างศักยภาพให้กับกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษเท่าที่จะทำได้

(8) ส่งเสริมทักษะของชุมชน ให้สอดคล้องกับความต้องการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กร

**ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 4 : การพัฒนาและเข้าถึงเทคโนโลยี
(Technology development and access)**

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควรพัฒนาเทคโนโลยีของชุมชน โดย

- (1) ส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยี ที่สามารถช่วยแก้ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- (2) สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีต้นทุนต่ำที่สามารถทำซ้ำได้ง่าย และช่วยก่อให้เกิดรายได้ให้กับชุมชน
- (3) สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และเทคโนโลยีของชุมชนที่มีศักยภาพในเชิงเศรษฐกิจ ไปพร้อมกับการปกป้องสิทธิของชุมชนเหล่านั้น
- (4) ร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ห้องปฏิบัติการวิจัย หรือองค์กรอื่น ๆ ในท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมกับคู่ค้าท้องถิ่น และจ้างคนในท้องถิ่นเข้าทำงานดังกล่าว
- (5) ยินยอมให้มีการถ่ายทอดและเผยแพร่เทคโนโลยี ซึ่งมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน โดยกำหนดเงื่อนไขการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเงื่อนไขด้านลิขสิทธิ์ที่เหมาะสม และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการเทคโนโลยีนั้นได้ด้วยตนเอง

ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 5 : การสร้างรายได้และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน (Wealth and income creation)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

- (1) พิจารณาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม และการใช้ทรัพยากรพื้นฐานที่จำเป็นจากการย้ายเข้า หรือย้ายออกจากชุมชน
- (2) สนับสนุนการดำเนินงานที่มีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในชุมชน
- (3) พิจารณาให้สิทธิพิเศษและพัฒนาศักยภาพ รวมถึงการเสริมสร้างความสามารถให้กับผู้ส่งมอบท้องถิ่น และให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
- (4) พิจารณาช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรอื่น เป็นไปตามกฎหมาย
- (5) ร่วมดำเนินกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจกับองค์กรที่มีการพัฒนาน้อยยากที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ก็ต่อเมื่อองค์กรดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยบรรเทาความยากจน กิจกรรมของ

องค์กรเหล่านี้มีความสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และมีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลว่า องค์กรเหล่านี้จะปรับตัวสู่การปฏิบัติภายใต้กรอบกฎหมายที่เหมาะสม

(6) สนับสนุนแผนงาน โครงการต่าง ๆ ในชุมชนที่ดำเนินการโดยกลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษอื่น ๆ ในการสร้างธุรกิจ การเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิตเท่าที่สามารถทำได้

(7) ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมถึงการดูแลสัตว์ เลี้ยงที่ดี

(8) ช่วยให้ชุมชนสามารถเข้าถึงกระบวนการจัดหาขององค์กรได้ง่าย รวมทั้งสร้าง ศักยภาพและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เพื่อเพิ่มโอกาสให้ชุมชนสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ และ บริการ ได้สอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์กร

(9) สนับสนุนองค์กรหรือบุคคลที่นำผลิตภัณฑ์และบริการที่จำเป็นมาสู่ชุมชน ทำให้เกิด การเชื่อมโยงตลาดท้องถิ่นกับเขตเมือง และส่งเสริมสวัสดิการชุมชนและการจ้างงาน

(10) ให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการชำระภาษีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 6 : สุขภาพ (Health)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) หาวิธีลดหรือขจัดผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพ อันเกิดจากกระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กร

(2) ส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี โดยมีส่วนช่วยให้ชุมชนได้รับยาและฉีดวัคซีน การออกกำลังกาย และโภชนาการที่ดี การป้องกันโรค การคุมกำเนิด และให้การดูแลเรื่องโภชนาการของ เด็ก

(3) สนับสนุน ส่งเสริมการให้ความรู้กับชุมชน เกี่ยวกับโรคอันตรายและภัยคุกคามต่อ สุขภาพ และวิธีการป้องกัน ดังเช่น โรคเอดส์ โรคมาลาเรีย โรคหัวใจ โรคไข้มาเลเรีย โรคฉี่หนู และ โรคอ้วน

(4) สนับสนุนบริการสุขภาพพื้นฐานที่จำเป็น ดังเช่น การจัดหาน้ำสะอาด รวมทั้ง สุขอนามัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเจ็บป่วยให้กับชุมชน

ประเด็นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชนที่ 7 : การลงทุนด้านสังคม (Social investment)

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควร

(1) หลีกเลี่ยงหรือลดการดำเนินการที่ทำให้ชุมชนต้องพึ่งพากิจกรรมการบริจาจากองค์กร

(2) ประเมินผลการดำเนินงานร่วมกับชุมชน และรายงานต่อชุมชนและคนในองค์กร รวมทั้งชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาปรับปรุง

(3) พิจารณาร่วมมือกับองค์กรอื่น ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของชุมชน โดยมีการแลกเปลี่ยนในด้านความรู้ ทักษะ และทรัพยากร

(4) สนับสนุนแผนงานเพื่อให้เกิดการเข้าถึงอาหารและผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต สำหรับกลุ่มผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ หรือกลุ่มคนผู้ถูกเลือกปฏิบัติ และผู้มีรายได้น้อย

ภาคผนวก ง

ข่าวเกี่ยวกับบริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด

หัวข้อข่าว: ผ่าทางตัน EGCO หุ้นดี!! ที่นักลงทุน ไม่มอง

ที่มา: กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

แหล่งที่มา: <http://www.bangkokbiznews.com/>

คำกล่าวที่ว่าถือหุ้นโรงไฟฟ้าปลอดภัยไว้กั่วงวล อาจจะไม่แน่นอนสำหรับผู้ถือหุ้น EGCO ผู้ดำเนินธุรกิจโรงไฟฟ้ารายใหญ่ที่สุดในประเทศ ที่ขณะนี้กำลังเผชิญความท้าทายเรื่องกำลังการผลิตไฟฟ้าที่อาจไม่เติบโตเลยในอนาคต 3-4 ปีข้างหน้า ในขณะที่โอกาสขยายกำลังผลิตในประเทศเป็นไปอย่างยากลำบาก โอกาสการเติบโตของ บมจ.ผลิตไฟฟ้า คือการเดินหน้าหาโครงการลงทุนใหม่ๆ ในภูมิภาคเอเชีย

เอ็กโกถูกจัดเกรดการลงทุนเป็นเพียง "หุ้นปันผล" ที่ไม่มีการเติบโตมาพักใหญ่แล้ว ทั้งๆ ที่บริษัทมีองค์ประกอบของหุ้นบลูชิพชั้นดีอยู่เต็มเปี่ยม ธุรกิจมั่นคง มีเงินสดในมือหลายพันล้านบาท มีหนี้สินน้อยมาก ราคาหุ้นซื้อขายต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชี ค่าพีอี/อีวีก็ต่ำไม่สูง จ่ายเงินปันผลอยู่ในระดับดี แต่มีข้อเสียใหญ่อยู่อย่างเดียวกคือ ในช่วง 3-4 ปีนี้ นักลงทุนอาจไม่เห็นการเติบโตในแง่ของรายได้และกำไร

แนวโน้มรายได้ของเอ็กโกทรงตัวมาตั้งแต่ปี 2551 เฉลี่ยปีละ 15,000-16,000 ล้านบาท ส่วนกำไรสุทธิอ่อนตัวชัดเจนมาตั้งแต่ปี 2553 จากระดับ 8,000 ล้านบาท เหลือปีละประมาณ 6,000 ล้านบาท ผลการดำเนินงานที่อ่อนตัวเนื่องจากโรงไฟฟ้าระยองและโรงไฟฟ้าขนอม อยู่ในช่วงปลายสัญญาจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ กฟผ. แต่บริษัทก็จะเริ่มมีกำไรจากเงินลงทุนอื่นๆ มาชดเชยได้บางส่วน

ซีไอโอใหม่ สหส ประทักษ์นุกูล กรรมการผู้จัดการใหญ่ บมจ.ผลิตไฟฟ้า กล่าวกับกรุงเทพธุรกิจ BizWeek ว่า ธุรกิจโรงไฟฟ้าในประเทศไทยถูกจำกัดให้เล็กลงเรื่อยๆ จากปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ การประท้วงคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าแห่งใหม่ของเอ็นจีโอและคนในพื้นที่

ทำให้โรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ตั้งแต่ 700 เมกะวัตต์ขึ้นไป ในช่วง 4-5 ปีมานี้ไม่สามารถดำเนินการได้เลย และในเร็ว ๆ นี้จะยังไม่มีเปิดประมูลโรงไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) รอบใหม่อีก

ขณะเดียวกันความต้องการใช้ไฟฟ้าในประเทศไทยก็ยังไม่แน่นอนสูงเพราะขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจ อย่างเช่นปีนี้ ความต้องการใช้ไฟฟ้าอาจจะ “ติดลบ” จากตอนนี้ลดลงมาแล้วกว่า 1,800 เมกะวัตต์ เป็นไปได้ว่าปีนี้ความต้องการจะลดลง 1% จากเดิมคาดว่าจะเติบโต 1-2% ซึ่งถือว่าเป็นเหตุการณ์ไม่ปกติเพราะที่จริงแล้วความต้องการต้องโตขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตามเชื่อว่าปี 2555 ความต้องการใช้ไฟฟ้าน่าจะกลับมาเติบโตได้เหมือนปกติ

อดีตรองผู้ว่าการ กฟผ. บอกอีกว่า เอ็กโกยังมีประเด็นท้าทายหลายเรื่อง โดยเฉพาะการต่อสู้สัญญาเป็นผู้ดำเนินการ โรงไฟฟ้าชนอมและโรงไฟฟ้าระยอง ซึ่งมีสัดส่วน 25% ของกำลังการผลิตทั้งหมดของพอร์ต และกำลังทยอยหมดอายุสัญญาลง ถ้าไม่สามารถหาลำกำลังผลิตใหม่มาเสริมได้ก็จะส่งผลกระทบต่อรายได้อย่างมาก โดยโรงไฟฟ้าระยองมีกำลังการผลิต 1,160 เมกะวัตต์ จะหมดอายุสัญญาในปี 2557 โดยเอ็กโกได้ทำเรื่องขอต่อสัญญาอีก 5 ปี ขึ้นไปแล้วตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2554 ที่ผ่านมานี้ เนื่องจากเป็นโรงไฟฟ้าที่มีความพร้อมทุกด้าน แต่ตอนนี้ยังไม่ได้รับคำตอบกลับมา

ส่วนโรงไฟฟ้าชนอม จังหวัดนครราชสีมา ที่มีกำลังผลิต 700 เมกะวัตต์ จะหมดอายุสัญญาในปี 2559 อาจจะไม่ต้องสัญญาเนื่องจากเป็นโรงงานแบบเก่า แต่อาจจะขออนุญาตสร้างโรงไฟฟ้าแห่งใหม่ในบริเวณเดิมแทนหรือขายที่ดินให้ กฟผ. ไปดำเนินการแทน นอกจากนี้ ยังต้องจ่ายชดเชยค่าความพร้อมจ่าย (AP) ตามความเสื่อมของโรงไฟฟ้า โดยปี 2555 คาดว่าจะลดลง 400 ล้านบาท จากนั้นก็จะอยู่ในระดับคงที่

ปัจจุบันเอ็กโกมีกำลังการผลิตไฟฟ้าทั้งสิ้น 4,417.3 เมกะวัตต์ แต่ถ้ารวมโครงการที่กำลังลงทุนอยู่เช่น โครงการลพบุรีโซลาร์ โครงการโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก SPP ที่เจโคเจน พีพีโคเจน และเอสเคโคเจน ซึ่งจ่ายไฟฟ้าจำนวน 375 เมกะวัตต์ ให้กับบริษัทในกลุ่มเครือซิเมนต์ไทย รวมถึงโครงการไชยะบุรี ที่ตอนนี้ถูกระงับการก่อสร้างจะมีกำลังการผลิตรวม 4,973.9 เมกะวัตต์ จากโรงไฟฟ้าทั้งในและต่างประเทศที่เดินเครื่องแล้ว 14 แห่งและอยู่ระหว่างการก่อสร้าง 1 แห่งและพัฒนา 4 แห่ง ซึ่งจะทยอยรับรู้ในอีก 3-4 ปีข้างหน้า

สรุปแล้วเราต้องปรับมุมมองใหม่ในการทำธุรกิจนอกเหนือจากการซื้อกิจการโดยจะเริ่มมองหาการผลิตไฟฟ้ารูปแบบใหม่ที่เรายังไม่เคยทำมาก่อน ตอนนี้ได้ปรับโครงสร้างองค์กรใหม่ แยกสายงานพัฒนาธุรกิจในประเทศและต่างประเทศรองรับการเติบโตของธุรกิจ โดยมีทั้งพัฒนาโครงการใหม่ (Greenfield) และต่อยอดการลงทุนด้วยการขยายกำลังการผลิตในโครงการเดิมที่มีอยู่แล้ว (Brownfield)

สหัส กล่าวว่า เอ็กโกได้เริ่มมองหาโอกาสที่จะเป็นเจ้าของแหล่งพลังงานของตัวเอง เช่น การเป็นเจ้าของเหมืองถ่านหินซึ่งเป็นแนวโน้มของผู้ประกอบการด้านพลังงานในปัจจุบันและอนาคต ตอนนี้มีคนเสนอเหมืองถ่านหินที่ประเทศอินโดนีเซียมาให้พิจารณา แต่คงต้องใช้เวลาพอสมควร เพราะยังเป็นของใหม่สำหรับบริษัท คิดว่าในปีหน้าอาจจะยังไม่เห็นความคืบหน้า แต่ปี 2556 น่าจะเห็นอะไรที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น

ขณะเดียวกันก็หันมาลงทุนในโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก (SPP) มากขึ้น รวมถึงลงทุนด้านพลังงานทดแทนอย่างพลังน้ำ พลังลม พลังแสงอาทิตย์ หรือ ชีวมวล ตอนนี้มีเพียงสองโครงการคือ ลพบุรีโซลาร์ และโรงไฟฟ้าโซยะบุรี แต่กำลังพิจารณาโครงการอยู่ 10 โครงการทั้งเล็กและใหญ่ ต้องยอมรับว่าพลังงานทดแทนอาจจะสร้างเป็นรายได้คืนผู้ถือหุ้นได้ไม่เร็วนัก แต่ก็เห็นทิศทางที่เราต้องเดินไป

นอกจากนี้ เอ็กโกยังมุ่งเน้นขยายการลงทุนในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จากตอนนี้มีการลงทุนในต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วน 12.32% หรือประมาณ 540 เมกะวัตต์ ในประเทศลาว และฟิลิปปินส์ผ่านโครงการเคซอน แต่ก็ต้องเจอคู่แข่งที่มาจากประเทศไทยเองและบริษัทต่างชาติ โดยเฉพาะโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวายที่คู่แข่งอย่างโรงไฟฟ้าราชบุรีได้รับสิทธิเป็นผู้ลงทุนโรงไฟฟ้าภายในนิคมฯไปแล้ว เอ็กโกคงต้องถอนตัวจากโครงการนี้ไปเลยไม่คิดจะไปแข่งอีก

“ภายใน 3-5 ปีข้างหน้าเราไม่มีเป้าจะเพิ่มสัดส่วนรายได้จากต่างประเทศเป็นเท่าไร แต่ต้องมีให้ได้มากที่สุด โดยบริษัทอยู่ระหว่างศึกษาความเป็นไปได้ในการร่วมทุนและลงทุนก่อสร้างโรงไฟฟ้าในประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งประเทศอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ลาว ในโครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำน้ำเทิน 1 ขนาดกำลังการผลิต 523 เมกะวัตต์ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเซกอง ขนาดกำลังผลิต 600 เมกะวัตต์ ขณะเดียวกันก็จะเพิ่มกำลังผลิตอีก 500 เมกะวัตต์ในโครงการเคซอน”

สหัส บอกว่า บริษัทมีนโยบายถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 25% ในโครงการที่จะเข้าไปถือหุ้น โดยตั้งงบลงทุนไว้ปีละ 6,000 ล้านบาท ภายใน 3 ปีจากนี้ (2555-2557) ขณะที่สถานะการเงินปัจจุบันมีหนี้สินต่อทุนต่ำเพียง 0.25 เท่า ยังสามารถกู้เงินเพิ่มได้อีก และมีกระแสเงินสดภายในประมาณ 6,000 ล้านบาท ทั้งนี้มีอยู่ 2-3 โครงการที่อยู่ระหว่างพิจารณาเข้าซื้อกิจการ

ในแง่การลงทุน สหัส กล่าวว่า แม้ผลประกอบการหลังจากนี้อาจจะไม่เติบโตแบบก้าวกระโดดมากนัก แต่จะพยายามรักษาอัตราการจ่ายปันผลในระดับที่ “ไม่ลดลง” โดยหลายปีหลังได้จ่ายปันผลที่ 5.25 บาทต่อหุ้นทุกปี ในระดับ 40% ของกำไรสุทธิ

“นโยบายของผมเน้นที่การสร้างรายได้และกำไรที่จะมีผลต่อผู้ถือหุ้นโดยตรงมากกว่าเพิ่มกำลังผลิต ส่วนเป้าหมายของเอ็กโกคือรักษาระดับกำไรให้ไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท ระหว่างปี 2554-2558 และเพิ่มให้ถึง 6,000 ล้านบาทระหว่างปี 2559-2564” ซีอีโอคนใหม่เอ็กโก กล่าว

หัวข้อข่าว: กพข.ให้ EGCO สร้างโรงไฟฟ้าใหม่ 900 MW ทดแทนโรงไฟฟ้าชนอม,อนุมัติแผน PDP

ที่มา: สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (IQ) สุกรีที่ 8 มิถุนายน 2555

แหล่งที่มา: <http://www.ryt9.com/s/iq03/1420459>

ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพข.) ที่มีน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เห็นชอบให้กระทรวงพลังงานดำเนินการให้มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ในพื้นที่โรงไฟฟ้าชนอมตามที่ บมจ.ผลิตไฟฟ้า(EGCO) เสนอ เพื่อผลิตไฟจำนวน 900 เมกะวัตต์ ทดแทนโรงไฟฟ้าชนอมเดิมที่จะหมดอายุลงในปี 59

ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการไฟฟ้าภาคใต้ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจะพิจารณา วงรอบรับซื้อไฟฟ้าโดยคำนึงถึงระยะเวลาการดำเนินโครงการ ราคาไฟฟ้าที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความพร้อมด้านมวลชนสัมพันธ์และการยอมรับของประชาชนรอบพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

รวมทั้งเห็นชอบให้กระทรวงพลังงานพิจารณากรอบปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน IPP และ SPP รอบใหม่ ตลอดจนให้ บมจ.ปตท.(PTT)จัดทำร่างแผนการจัดหาก๊าซธรรมชาติให้สอดคล้องกับ PDP 2010 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 และนำเสนอ กพข. พิจารณาเห็นชอบต่อไป

นอกจากนี้ กพข.ได้พิจารณาแนวทางการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงทางยุทธศาสตร์ของประเทศ โดยรับทราบเหตุผล ความจำเป็นของการมีสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงทางยุทธศาสตร์ของประเทศในเบื้องต้น และเห็นชอบในหลักการให้มีการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงทางยุทธศาสตร์ของประเทศ เพื่อป้องกันการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต เพื่อเป็นเครื่องมือของรัฐบาลสำหรับบริหารจัดการในภาวะวิกฤต สร้างความมั่นใจแก่ประชาชนรวมถึงนักลงทุนว่าจะมีน้ำมันใช้อย่างเพียงพอไม่ขาดแคลน ตลอดจนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการขยายความร่วมมือด้านพลังงานในกลุ่มอาเซียน และประเทศผู้ขายรายใหญ่ เช่น จีน โดยมอบหมายให้กระทรวงพลังงานดำเนินการศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อจัดตั้งการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงทางยุทธศาสตร์ของประเทศต่อไป

ที่ประชุม กพข. ยังเห็นชอบร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าโครงการเขเปียน-เขน้ำน้อย ซึ่งเป็นความร่วมมือในการพัฒนาไฟฟ้าใน สปป.ลาวสำหรับจำหน่ายให้แก่ประเทศไทย ซึ่งมีขนาดกำลังผลิต 390 เมกะวัตต์ โดยมอบหมายให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าโครงการนี้กับผู้พัฒนาโครงการต่อไป

อีกทั้ง เห็นชอบแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย ปี 53 — 73 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 (PDP2010 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3) โดยปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการใช้ไฟฟ้าที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล เช่น โครงการรถไฟฟ้า 10 สายหลักในกรุงเทพฯ และโครงการรถไฟฟ้าความเร็วสูง รวมทั้งให้สอดคล้องกับแผนอนุรักษ์พลังงาน 20 ปี (54-73) และแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก 25% ใน 10 ปี (55-64) ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน และช่วยลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

ในด้านความมั่นคงของระบบไฟฟ้าของประเทศไทย การปรับปรุงแผน PDP 2010 ฉบับใหม่จะมีกำลังผลิตไฟฟ้าสำรองของประเทศไม่ต่ำกว่า 15% ของความต้องการไฟฟ้าสูงสุด ส่วนการจัดหาไฟฟ้าในอนาคตจะพิจารณาจัดหาไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ภายในปี 2573 เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่า 10% ของพลังงานไฟฟ้าทั้งหมด จากเดิมในแผน PDP 2010 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 มีสัดส่วนพลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 5%

การจัดหาไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์จะลดสัดส่วนจากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 10% ลงเหลือสัดส่วนไม่เกิน 5 % ของกำลังการผลิตทั้งหมดในระบบ โดยเลื่อนโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ออกไปอีก 3 ปี จากปี 66 เป็นปี 69 เพื่อขยายเวลาเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัยจากบทเรียนอุบัติเหตุโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในญี่ปุ่น และสร้างการยอมรับจากประชาชน

สำหรับการจัดหาไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน จะพิจารณาความจำเป็นด้านความมั่นคงของระบบไฟฟ้าภาคใต้ การยอมรับของประชาชน และเป้าหมายการลดคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ส่วนการรับซื้อไฟฟ้าต่างประเทศกำหนดสัดส่วนการรับซื้อไม่เกิน 15% ของกำลังผลิตทั้งหมดในระบบ

นอกจากนี้ ในด้านการพัฒนาพลังงานสะอาดและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน จะมีการกำหนดเพิ่มเติมจากแผนเดิม มีการเพิ่มปริมาณการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ขยายเป้าหมายปริมาณการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนตามศักยภาพเชื้อเพลิงและเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาสูงขึ้น ตลอดจนปรับลดปริมาณการปล่อย CO₂ จากภาคการผลิตไฟฟ้าอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ คาดว่าแผน PDP 2010 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 จะทำให้ประเทศไทยมีกำลังผลิตไฟฟ้ารวมทั้งสิ้นเมื่อถึงปี 73 ประมาณ 70,686 เมกะวัตต์

หัวข้อข่าว: โครงการสร้างโรงไฟฟ้าขนอมใหม่ ทดแทนโรงไฟฟ้าเดิม

ที่มา: บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด

โดย: ฐานิทธิ กาลัญญกุล (ผู้จัดการฝ่ายบำรุงรักษา)

โรงไฟฟ้าขนอม

บริษัท ผลิตไฟฟ้าขนอม จำกัด เป็นบริษัทย่อยในบริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) หรือ EGCO GROUP บริษัทผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนอิสระรายใหญ่รายแรกของประเทศไทยมีกำลังผลิตรวม 824 เมกะวัตต์ ประกอบด้วยโรงไฟฟ้า 2 ประเภท ได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อน และโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม

เนื่องจากโรงไฟฟ้าปัจจุบัน ใช้ผลิตไฟฟ้ามาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2524 ถึงแม้ว่ายังสามารถใช้ผลิตไฟฟ้าได้อยู่ แต่สิ้นเปลืองเชื้อเพลิง และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าโรงไฟฟ้ารุ่นใหม่ ดังนั้น บริษัทฯ มีโครงการจะปรับปรุงโรงไฟฟ้าโดยก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วมหน่วยใหม่ขนาด 960 เมกะวัตต์ ขึ้นมาทดแทนโรงไฟฟ้าเดิม ในปีพ.ศ. 2559 จะเป็นผลให้โรงไฟฟ้ามีกำลังการผลิตไฟฟ้าที่สูงขึ้น ประหยัดเชื้อเพลิง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้บริษัทฯ ยังมีโครงการต่าง ๆ เพื่อดูแลรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมโดยรอบโรงไฟฟ้าขนอมให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมมวลชนสัมพันธ์ สนับสนุนและร่วมและกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ความจำเป็นที่ต้องมีโครงการ

- 1) ทดแทนโรงไฟฟ้าขนอมปัจจุบัน
- 2) ลดการใช้เชื้อเพลิง
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไฟฟ้า
- 4) ความมั่นคงของระบบการผลิตไฟฟ้าในภาคใต้

ที่ตั้งโครงการ

โครงการตั้งอยู่ภายในพื้นที่โรงไฟฟ้าขนอมปัจจุบัน ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช

แผนการดำเนินโครงการ

ก่อสร้างประมาณปี พ.ศ. 2556 และสามารถจ่ายไฟเข้าสู่ระบบในปี พ.ศ. 2559

ลักษณะโครงการ

ประกอบด้วย โรงไฟฟ้าพลังความร้อนรวมจำนวน 2 หน่วย ขนาดกำลังผลิตติดตั้งหน่วยละ 467 เมกะวัตต์ แต่ละหน่วยประกอบไปด้วย เครื่องกังหันก๊าซ 1 เครื่อง เครื่องกังหันไอน้ำ 1 เครื่อง และเครื่องกำเนิดไอน้ำ 1 เครื่อง

การใช้เชื้อเพลิง

เชื้อเพลิง คือ ก๊าซธรรมชาติ

เชื้อเพลิงสำรอง คือ น้ำมันดีเซล (ใช้กรณีฉุกเฉิน)

การใช้น้ำ

น้ำดิบ สืบจากบ่อเก็บน้ำคลองบ้านกลาง และบ่อเก็บน้ำบางคูของโรงไฟฟ้าขนอม
น้ำหล่อเย็น สืบจากคลองขนอม และระบายลงสู่ทะเลในปริมาณเท่าเดิม

การควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม

คุณภาพอากาศ เชื้อเพลิงคือ ก๊าซธรรมชาติ ติดตั้งระบบลดการเกิดก๊าซออกไซด์ของไนโตรเจน ควบคุมการระบายมลสาร ติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องอย่างต่อเนื่อง และติดตั้งจอแสดงผลการตรวจวัดบริเวณหน้าโรงไฟฟ้า ตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศบริเวณชุมชนประจำ

ระดับเสียง สร้างห้องคลุมเครื่องจักรที่มีเสียงดัง ติดตั้งอุปกรณ์ลดเสียงที่ปลายท่อระบายอากาศ บำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องจักรสม่ำเสมอ ตรวจวัดระดับความดังของเสียงภายในโรงไฟฟ้า และชุมชนประจำ

คุณภาพน้ำ มีระบบบำบัดน้ำเสียให้ได้เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ควบคุมอุณหภูมิน้ำจากระบบระบายความร้อน มีเครื่องอ่าน และบันทึกค่าอุณหภูมิน้ำแบบต่อเนื่อง และแสดงผลการตรวจวัดที่จอแสดงผลหน้าโรงไฟฟ้า ใช้น้ำในบ่อพักน้ำทิ้งไปใช้ประโยชน์ เช่น รดน้ำต้นไม้

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

แนวทางการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมทำตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2552 ซึ่งครอบคลุมการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของประชาชน และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม และการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ

การมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน การประเมินผลกระทบทางสังคม การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทำตามแนวทางของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ประกอบด้วย

- 1) จัดเวทีรับฟังความคิดเห็น ต่อการกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 2) สํารวจความคิดเห็น ภาคสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชากร สภาพเศรษฐกิจและสังคม สภาพความเป็นอยู่ และสถานะทางสุขภาพของประชาชนในชุมชน พร้อมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสียรายบุคคล โดยใช้แบบสอบถาม
- 3) จัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เพื่อทบทวนร่างรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม รับฟังข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นต่อผลการศึกษา และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล

นางสาวพัชราพรรณ ขอบธรรม

วัน เดือน ปี เกิด

19 ธันวาคม 2528

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ
ปีการศึกษา 2546

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเมืองและการ
ปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2550

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved